

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ - ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ EUROPEAN FREE ALLIANCE - RAINBOW

Μέλος της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας(Ε.Ε.Σ.) - Ευρωπαϊκό Πολιτικό Κόμμα (EFA-EPP)
Μέλος της Ομοσπονδιακής Ένωσης των Ευρωπαϊκών Εθνοτήτων (FUEN)

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΡΑΓΟΥΜΗ 11, Τ.Θ. 51 Τ.Κ. 53100 ΦΛΩΡΙΝΑ / LERIN GREECE
ΤΗΛ - ΦΑΞ: 23850 - 46548

Ιστοσελίδα στο internet: <http://www.florina.org>
E-mail: rainbow@florina.org

vinozito@otenet.gr

Info - 30ΡΑ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2007
ΑΡ. 22

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ...

Το τελευταίο διάστημα αναδείχθηκε στην επικαιρότητα για μια ακόμη φορά το «μακεδονικό» με αφορμή τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ κατά την οποία ο προεδρεύων του Συμβουλίου Srdjan Kerim προσφώνησε τον κ. Branko Crvenkovski ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, τις δηλώσεις Solana περί veto και Nimietz περί Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Το «Μακεδονικό» σε επίπεδο πολιτικής επιστήμης και κοινωνικής ανθρωπολογίας είναι πάρα πολύ απλό. Το πρόβλημα προέκυψε για τους αντίπαλους εθνικισμούς στα Βαλκάνια στα τέλη του 19ου αιώνα όταν αναδείχθηκε ο μακεδονικός εθνικισμός στον ευρύτερο χώρο της Μακεδονίας. Τότε τις τελευταίες δεκαετίες πριν την αυγή του 20ου αιώνα, πολίτες της Οθωμανικής αυτοκρατορίας μίλησαν για μακεδονικό έθνος και δικαιώματα του μακεδονικού λαού θέτοντας τις βάσεις για την μελλοντική εθνική-κρατική χειραφέτηση του μακεδονικού έθνους. Αυτό συνέβη εν μέρη, μερικές δεκαετίες αργότερα με την ίδρυση της σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας το 1945 στα πλαίσια της Ομοσπονδιακής Γιουγκοσλαβίας και είχε ως οριστική κατάληξη την ανακήρυξη της ανεξάρτητης Δημοκρατίας της Μακεδονίας το 1991.

Η αντίδραση των άλλων βαλκανικών εθνικισμών στο νέο «μακεδονικό» εθνικό φαινόμενο είναι διαχρονική και απεικονίζεται πλήρως κατά τη διάρκεια των βαλκανικών πολέμων 1912-13. Τότε οι ισχυρότεροι και πρώιμοι βαλκανικοί εθνικισμοί (ελληνικός, βουλγαρικός, σερβικός) εκμεταλλευόμενοι τη κατάρρευση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, ακολουθώντας επεκτατική πολιτική, χαρακτηριστικό γνώρισμα κάθε εθνικισμού, ανταγωνίζονται στον ευρύτερο χώρο της Μακεδονίας, για εθνική επιρροή και εδαφική κυριαρχία.

Η ατυχία ή και τύχη του μακεδονικού εθνικού κινήματος είναι ότι συγκροτείται μερικές δεκαετίες αργότερα σε σχέση με τους «αντίπαλους» πρώιμους εθνικισμούς των υπόλοι-

πων βαλκανικών λαών οι οποίοι συγκρότησαν τα εθνικά τους κράτη νωρίτερα. Ατυχία γιατί δέχτηκε τη μήνη των γειτονικών εθνικών κρατών (Σερβίας, Ελλάδα, Βουλγαρίας), και τύχη γιατί επηρεάζεται από ιδεολογίες και απόψεις «επαναστατικές» για την εποχή του, όπως ο αναρχισμός, ο σοσιαλισμός, η δημοκρατική διακυβέρνηση, σε εποχή όπου στα γειτονικά βαλκανικά έθνη-κράτη ο απολυταρχισμός και η μοναρχία αποτελούν τα κύρια χαρακτηριστικά. Ίσως αυτός να ήταν και ο κύριος λόγος που ο μακεδονικός εθνικισμός δεν υποστηρίχθηκε από τις τότε μοναρχικές Μεγάλες Δυνάμεις, όσο υποστηρίχθηκαν οι άλλοι Βαλκανικοί εθνικισμοί στη προσπάθειά τους να συγκροτήσουν έθνη-κράτη. Αν οι ιστορικές συγκυρίες ήταν τέτοιες ώστε να ιδρυθεί ανεξάρτητο Μακεδονικό κράτος, παράλληλα με την ίδρυση των άλλων βαλκανικών εθνικών κρατών, τότε κανένας δεν θα μιλούσε σήμερα για το κοπιράιτ στο όνομα. Ίσως να μην υπήρχε καθόλου το Μακεδονικό ως πολιτικό ζήτημα.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗ ΥΣΤΕΡΙΑ...

Είναι όμως πραγματικά εκπληκτικό πως ύστερα από 15 και πλέον χρόνια η «υστερία», η «αγανάκτηση» και η «συγκίνηση» σε σχέση με το μακεδονικό στη χώρα μας δε λένε να κοπάσουν.

Όμως πως έφτασε η ελληνική κοινή γνώμη να «συγκινείται», να «απορεί» και να «αγανακτεί» από τη συμπεριφορά των γειτόνων αλλά και της διεθνούς κοινότητας;

Πως ορίζονται και με ποιες προϋποθέσεις τα πρότυπα και ποιες είναι οι αιτίες για τέτοιες «αυτιστικές συμπεριφορές»; Ποιος είναι αλήθεια ο ρόλος της παιδείας και των ιστορικών σε αυτήν τη διαδικασία; Μήπως η εκπαίδευση, η ενημέρωση ή ιδεολογική χρήση της ιστορίας το σύστημα αξιών σε μια χώρα και μια κοινωνία, όλα τα παραπάνω μεμονωμένα ή και σε σύνολο είναι βασικές παράμετροι στο να καθορίζουν τι μας «συγκινεί-αγανακτεί-προσβάλει» και

τι όχι; Στον Ιρανό πρόεδρο λόγου χάρη «προκαλεί συγκίνηση» και «αγανάκτηση» η ύπαρξη του Ισραήλ ως κράτους. Επίσης τον «συγκινεί – αγανακτεί» η χρήση της λέξης «ολοκαύτωμα» αφού κατ' αυτόν δεν υφίστανται. Η μεγάλη πλειοψηφία του πολιτισμένου κόσμου όμως εύλογα συγκινείται – αγανακτεί και προσβάλλεται από τη στάση και θέση του Ιρανού προέδρου. Αν για παράδειγμα μας μάθαιναν από τη γέννησή μας και συνεχώς ότι το μαύρο χρώμα είναι «κακό» τότε σίγουρα «θα μας «αγανακτούσε» η εμφάνιση των νέγρων αυτή και μόνο. Είναι άραγε στη χώρα μας η ενημέρωση και η παιδεία πλουραλιστική στα λεγόμενα εθνικά ζητήματα, ώστε να μην αντιδρούμε αρνητικά και σπασμωδικά όταν δεν υπάρχει λόγος και να προσεγγίζουμε όσον το δυνατόν αντικειμενικά τα εθνικά ζητήματα;

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ...

Η συναισθηματική προσέγγιση του προβλήματος συνοψίζεται συνήθως στο επιχείρημα ότι οι «Σκοπιανοί» παραχαράσσουν και οικειοποιούνται σύμβολα και προσωπικότητες της «ελληνικής μακεδονικής ταυτότητας» και πολιτισμικής κληρονομιάς. Σε αυτά τα πλαίσια είναι «προσβλητική» για τη χώρα μας η επιλογή των γειτόνων να ονομάζονται Μακεδόνες και να ονομάζουν τη χώρα τους Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Ας κάνω τον δικηγόρο του διαβόλου θέτοντας τα παρακάτω ερωτήματα:

Δεν θα έπρεπε να «αγανακτεί» η παγκόσμια επιστημονική κοινότητα, δεν «παραχαράσσεται» η ιστορία, όταν κάποιος «οικειοποιούνται» την έννοια «Έλληνας – ελληνικότητα» αφού είναι γνωστό και επιστημονικά τεκμηριωμένο ότι στον ευρύτερο βαλκανικό χώρο, συμπεριλαμβανόμενου του ελλαδικού χώρου σήμερα, εμφανίστηκαν παρέμειναν και «μπόλιασαν» τη περιοχή τόσο πριν όσο και μετά τους αρχαίους Έλληνες πλήθος λαών και πολιτισμών όπως Ρωμαίοι, Σλάβοι, Άβαροι, Άραβες, Σταυροφόροι, Βούλγαροι, Λατίνοι, Βλάχοι, Αρβανίτες, Τούρκοι, Ρομά, Αρμένιοι κλπ. με όλους τους πιθανούς συνδυασμούς, σε επίπεδο πολιτισμού, διαχρονικά των παραπάνω; Με ποιο δικαίωμα επιλεκτικά σταματάμε την ιστορία 2.300 χρόνια πριν; Γιατί η χώρα μας να μην ακολουθήσει τη λογική του σεβασμού της «επιστημονικής αλήθειας» και να επιλέξει άλλο όνομα από το «Ελλάδα»; Με ποιο δικαίωμα επιλέγεται η συγκεκριμένη μόνον ιστορική περίοδος για την ονοματοδοσία της χώρας και η ταύτιση των σημερινών Νεοελλήνων με τους αρχαίους Έλληνες; Με ποιο δικαίωμα επίσης διεκδικούν οι Νεοέλληνες την αποκλειστική πολιτιστική κληρονομιά, αυτής συγκεκριμένα της ιστορικής περιόδου, ταυτίζοντας εαυτούς με το Σωκράτη και τον Περικλή προσφάτως δε και με τον Μέγα Αλέξανδρο;

Άλλο ερώτημα που θα μπορούσε επίσης να τεθεί για το συγκεκριμένο θέμα (το Μακεδονικό) είναι, από πότε αρχίζει να μας «συγκινεί-αγανακτεί» η χρήση του όρου από άλλους; Την περίοδο 1945-1990, πολύ λίγο «συγκινούσε» τη χώρα μας και τους Έλληνες η χρήση του όρου «Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας». Αν πάμε χρονολογικά ακόμη πιο πίσω, ορισμένες δεκαετίες, θα δούμε ότι όχι μόνον δεν «συγκινούσε-αγανακτούσε» η χρήση του όρου «Μακεδόνας», «Μακεδονικό» από άλλους, αλλά και ότι δεν υφίστανται σχεδόν καθόλου η έννοια της ταύτισης «Ελληνισμού» και «Μακεδονισμού». Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ρήση του πρωθυπουργού της Ελλάδος Χαρίλαου Τρικούπη στα τέλη του 19ου αιώνα (1880) «...όταν έρθει ο μέγας πόλεμος η Μακεδονία θα γίνει ελληνική ή βουλγαρική κατά τον νικήσαντα. Αν την λάβωσι οι Βούλγαροι, δεν αμφιβάλλω ότι θα εκσλαβίσωσι τον πληθυσμό μέχρι των θεσσαλικών συνόρων. Αν ημείς την λάβωμεν, θα τους κάνουμε όλους Έλληνες...». Δηλαδή τότε καθόλου δεν ήταν αυτονόητη η «μακεδονικότητα» ως τμήμα της «ελληνικότητας».

Ας θέσουμε το ζήτημα τώρα από μια τελείως διαφορετική σκοπιά.

Πρέπει ή όχι να προσβάλλονται και να αγανακτούν όσοι στη χώρα μας μιλούν για Σκοπιανούς, Σλάβους, Σλαβόφωνους, Σλαβομακεδόνες, Σκόπια, Fyrom, ΠΓΔΜ κλπ. αν γίνεται χρήση αντίστοιχων όρων για τη χώρα μας και τους πολίτες της; Αν λόγου χάρη πολιτικοί, ιστορικοί, ΜΜΕ κλπ. στη γειτονική μας χώρα και αλλού χρησιμοποιούν τον όρο Γραικία αντί για το όρο Ελλάδα αφού αυτή είναι η ακριβής μετάφραση του όρου Greece (η επίσημη ονομασία της χώρας στον ΟΗΕ) και όχι το Ελλάδα που χρησιμοποιούμε στο εσωτερικό; Θα αισθανόμασταν προσβεβλημένοι και θα αγανακτούσαμε αν μας αποκαλούσαν Σλαβο-βλαχο-αρβανιτο-γυφτο-τουρκοέλληνες, Σλαβογραικούς, Γραικοβλάχους, πολίτες της Γραικίας κλπ. αφού αυτό είναι το γλωσσο-πολιτιστικό μωσαϊκό στη χώρα μας, αντί του όρου Έλληνες και Ελλάδα που εμείς επιλέξαμε είτε στη βάση του δικαιώματος στον αυτοπροσδιορισμό είτε μέσα από τη διαδικασία χάραξης εθνικής συνείδησης όπως αυτή εφαρμόστηκε και εφαρμόζεται στη χώρα μας; Αν ναι, γιατί λειτουργούμε προσβλητικά για τους «άλλους», μιλώντας για σλάβους, σλαβόφωνους, αλβανοσλάβους, γυφτοσκοπιανούς, σλαβοαλβανούς, συνοθύλευμα Fyrom κλπ.;

ΕΘΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ...

Στη χώρα μας δυστυχώς ακόμη και αυτός ο εθνικισμός ή το εθνικό φαινόμενο θυμίζει «απολιθωμένο δάσος». Δεν κατάφερε να εξελιχθεί τουλάχιστον σε έναν συνεπή πολιτικό εθνικισμό όπως έγινε στα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη και εξακολουθεί να διατηρεί τα χαρακτηριστικά του ρομα-

ντικού εθνικισμού του 19ου αιώνα αναζητώντας ακόμη και σήμερα σημεία αναφοράς σε αρχαία μεγαλεία και περιούσιες καταγωγές. Το ελληνικό έθνος είναι για το μέσο νεοέλληνα η κιβωτός που ταξιδεύει συνεχώς στο χώρο και το χρόνο, με αφετηρία τον αρχαίο ελληνικό κόσμο αναλλοίωτη και αυθεντική στο πέρασμα του χρόνου. Αυτό συμβαίνει την ώρα που ο υπόλοιπος κόσμος αναζητεί και οδηγείται σε μετά-εθνοκρατικές συλλογικές ταυτότητες. Αυτό που σήμερα αποτελεί πρακτική τουλάχιστον για τις προοδευτικές δημοκρατικές κοινωνίες και χώρες είναι το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό και η επιλογή εθνικότητας-εθνότητας σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο με βάση τη συνείδησή του ατόμου. Σε ότι αφορά το Μακεδονικό σήμερα οι δήθεν δημοκράτες στη χώρα μας αντί να μιλούν για «συμβιβαστική λύση» στο όνομα, θέση που αντιβαίνει τη παραπάνω αρχή, ας αποδεχθούν το δικαίωμα στο συλλογικό προσδιορισμό του λαού της γειτονικής χώρας.

Οι έχοντες στοιχειώδης γνώσεις κοινωνικής ανθρωπολογίας και πολιτικής επιστήμης και ιστορίας γνωρίζουν πως κατασκευάστηκαν τα σύγχρονα έθνη-κράτη και πως προέκυψε ο εθνικισμός ως ιδεολογία. Είναι γνωστό πως δημιουργήθηκαν τους τελευταίους 2-3 αιώνες, μετά την κατάρρευση της φεουδαρχίας στον ευρωπαϊκό χώρο. Αναπτύχθηκαν και υπάρχουν ως ιστορικές-οικονομικές-πολιτικές οντότητες επειδή η οργάνωση της παραγωγής και εργασίας, λόγω κυρίως της βιομηχανικής επανάστασης, διαφοροποιήθηκε σε σχέση με το παρελθόν. Όπως σήμερα η επανάσταση στη πληροφορική, την επικοινωνία και τις νέες τεχνολογίες, οδηγεί σε μετά-εθνοκρατικές συλλογικότητες. Οι πολιτικές ελίτ «κατασκεύασαν» «φανταστικές κοινότητες – έθνη», όπως εύστοχα παρατηρούν οι Benedict Anderson και Erick Hobsbawm στην κοινωνικό-ανθρωπολογική τους προσέγγιση και ανάλυση, του φαινομένου έθνος-κράτος. Προϋπόθεση στο εν λόγω εγχείρημα η κατασκευή «κοινής εθνικής ταυτότητας» ή «εθνική ομογενοποίηση» και βασικά εργαλεία η ιδεολογική χρήση της ιστορίας και του πολιτισμού, με στρατευμένους ιστορικούς, μαζί βέβαια με άλλα λιγότερα «ανθρωπιστικά» μέτρα όπως εθνοκαθάρσεις, σφαγές, κλπ. Ευρύτερος στόχος του «έθνος κράτους» η εδαφική επέκταση και οικονομική κυριαρχία, στο όνομα συνήθως των λεγόμενων εθνικών-κρατικών ενίοτε και θρησκευτικών συμφερόντων. Αυτά βέβαια είναι παρελθόν και ευτυχώς η Ευρώπη βαδίζει σήμερα σε άλλες ατραπούς. Γιατί όπως ακριβώς η βιομηχανική επανάσταση σφουρηλάτησε και ενίσχυσε το εθνικό κράτος ως συλλογική πολιτική οντότητα, η επανάσταση στη πληροφορική και τις επικοινωνίες οδηγούν τους πολίτες, τις κοινωνίες τους λαούς στην αναζήτηση και ανάδειξη νέων συλλογικοτήτων. Είναι ο κόσμος που έρχεται.

Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ...

Το «μακεδονικό πρόβλημα» γίνεται σημαντικό ζήτημα για τη χώρα μας με τη διεύρυνση του ελληνικού εθνικού μύθου που συμπεριλαμβάνει το χώρο της Μακεδονίας μετά την «ενσωμάτωση», κατά τον Τρικούπη «κατάκτηση», αυτού του γεωγραφικού χώρου μετά το 1912-13. Μετά τους Αρβανίτες κυρίως στο Νότο, τους Βλάχους και άλλους στη Θεσσαλία, έπρεπε να μπει στη διαδικασία εθνικής ομογενοποίησης και ο χώρος της Μακεδονίας όπου το ελληνόφωνο στοιχείο ήταν η απόλυτη μειοψηφία. Τις προηγούμενες των Βαλκανικών πολέμων δεκαετίες, κανένας δεν μιλούσε για «ελληνικότητα» της Μακεδονίας. Το σημαντικό στοιχείο το οποίο επιμελώς αποκρύπτουν από την ελληνική κοινή γνώμη οι «ιστορικοί», οι πατριδοκάπηλοι και οι επαγγελματίες σύγχρονοι «μακεδονομάχοι» είναι ακριβώς το στοιχείο-πληροφορία της γέννησης του μακεδονικού εθνικισμού στα τέλη του 19ου αιώνα, πριν τη διεύρυνση του ελληνικού εθνικού μύθου στο μακεδονικό χώρο. Τα γελοία επιχειρήματα περί Τίτο και «τεχνητής» μακεδονικής ταυτότητας το 1945 είναι σχετικά πρόσφατα και συμπληρωματικά της εθνικής-εθνικιστικής ιδεολογίας. Λες και οι υπόλοιπες εθνικές ταυτότητες συμπεριλαμβανόμενης της ελληνικής δεν είναι τεχνητές αλλά εκ «Θεού» οριζόμενες και κατοχυρωμένες από αρχής κόσμου. Φυσικά αυτό δεν γίνεται τυχαία αλλά με προφανή στόχο να κατοχυρωθεί στη συνείδηση της κοινής γνώμης η μακεδονικότητα αλλά και το κοπιράιτ στο όνομα στον ελληνικό εθνικισμό. Με απλά λόγια τότε, (στα τέλη του 19ου αιώνα) κάποιοι αποφάσισαν να αυτοπροσδιοριστούν ως Μακεδόνες και να μιλήσουν για Μακεδονικό έθνος – κράτος, αντιλαμβανόμενοι και υιοθετώντας την μακεδονική ταυτότητα, ως ιδιαίτερη εθνική ταυτότητα ξεχωριστή και διαφορετική από τις άλλες εθνικές ταυτότητες των ήδη ιδρυθέντων εθνικών κρατών (Ελλάδας, Σερβίας, Βουλγαρίας). Δηλαδή, πριν οικειοποιηθεί την «μακεδονικότητα» το σύγχρονο νεοελληνικό κράτος κάποιοι άλλοι ήδη την είχαν επιλέξει ως στοιχείο της εθνικής τους ταυτότητας. Δυστυχώς στη χώρα μας δεν υπάρχει ούτε η παιδεία ούτε ενημέρωση στα παραπάνω ζητήματα για αυτό και αδικώς «συγκινούνται» και «αγανακτούν» οι Νεοέλληνες.

Παρόμοια αμνησία σε επίπεδο κοινωνίας και πολιτικής υπάρχει ως κύριο χαρακτηριστικό στη προσέγγιση του ζητήματος και στο Κυπριακό. Για τους περισσότερους Νεοέλληνες το Κυπριακό ξεκινά το 1974. Οι πολιτικές ηγεσίες συστηματικά αποκρύπτουν ή αποσιωπούν τι προηγήθηκε της τουρκικής επέμβασης στο νησί, αλλά αυτό (το Κυπριακό) είναι ένα άλλο, επίσης μεγάλο ζήτημα.

Ο ΦΟΒΟΣ...

Ο Έλληνας εθνικιστής φοβάται σήμερα, ότι μετά την

ανεξαρτησία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και την «μακεδονικότητα» ως εθνική-εθνική έννοια διαφορετική από την «ελληνικότητα», δημιουργείται το αντίπαλο δέος όσον αφορά τον λεγόμενο εθνικό μύθο. Ένα κράτος με το όνομα Μακεδονία αποτελεί a priori «φάρο μακεδονικότητας», με τις διεθνείς του σχέσεις, τα πολιτικό - επιστημονικά του ιδρύματα σε εσωτερικό και εξωτερικό τις πρεσβείες κλπ. και φυσικά αυτή η εικόνα ενισχύεται με την πάροδο του χρόνου. Αυτή η διαδικασία έχει ξεκινήσει και δεν υπάρχει επιστροφή. Για αυτό και κάποιοι υποστηρίζουν ότι το ζήτημα του ονόματος είναι ήδη χαμένο. Απέναντι στο Σωκράτη και τον Περικλή που αποτέλεσε και αποτελεί επί δεκαετίες το «δόλωμα» για τον «εξελληνισμό» ετερόκλιτων από γλωσσο - πολιτισμική άποψη πληθυσμών ορθώνεται ο Αλέξανδρος και ο Βουκεφάλας για τον «εκμακεδονισμό» αντίστοιχων πληθυσμών. Πραγματική «συμφορά» για τον ελληνικό εθνικισμό που έχει φτιάξει επί δεκαετίες την εικόνα του «Ελληνα» που φοράει τη περικεφαλαία του Περικλή, τη φουστάνελα του Κολοκοτρώνη, στο ένα χέρι κρατάει γιαταγάνι και σφάζει Τούρκους, στο άλλο έχει το σταυρό της ορθοδοξίας. Τα τελευταία χρόνια δε καβαλάει τον Βουκεφάλα, βρίζοντας ταυτόχρονα τους Αμερικανούς και τη Δύση γιατί δεν τον αφήνουν να κατατροπώσει τους «εχθρούς του έθνους», θυμίζοντας σουρεαλιστικό πίνακα του Νταλί. Θα είναι βέβαια λυπηρό αν οι γείτονες φτιάξουν μια παρόμοια εικόνα-καρικατούρα με αυτήν του ελληνικού εθνικισμού αλλά το ερώτημα που θα μπορούσε να τεθεί είναι: Όπως ακριβώς μια χώρα όπως η δική μας είχε το δικαίωμα να κατασκευάσει τον «εθνικό της μύθο» περί αρχαίας καταγωγής και «ένδοξου παρελθόντος», δεν θα έπρεπε να σεβαστεί το δικαίωμα μιας άλλης χώρας να κατασκευάσει τον δικό της εθνικό μύθο με παρόμοια υλικά; Ο υπογράφων είναι φυσικά αντίθετος σε οποιαδήποτε «εθνο-προγονική» αντίληψη οποιασδήποτε «εθνικού ζητήματος».

Η ΟΥΣΙΑ...

Σε επίπεδο πολιτικής ακούμε επίσης ότι το όνομα είναι «όχημα αλυτρωτισμού» των «Σκοπίων». Η επιχειρηματολογία περί αλυτρωτισμού «μπάζει» πολιτικά για έναν απλούστατο λόγο. Παραβλέπει την παράμετρο μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα. Το είπε άλλωστε και ο Μητσοτάκης στις σχετικές συζητήσεις σε επίπεδο πολιτικών αρχηγών υπό τη προεδρία του τέως προέδρου της Δημοκρατίας Κ. Καραμανλή στις αρχές της δεκαετίας του '90. «... μέλημά μας ήταν να μην δημιουργηθεί ζήτημα δεύτερης μειονότητας στη χώρα μας...» Όσοι λοιπόν αναφέρονται σε «αλυτρωτισμό» των «Σκοπίων» αλλά και η ελληνική πολιτική γενικότερα αδυνατεί να προσθέσει το στοιχείο κλειδί στην επιχειρηματολογία περί αλυτρωτισμού, ο οποίος είναι η μακεδονική μειονότη-

τα στην Ελλάδα, γιατί τότε εύλογα τίθεται ζήτημα αναγνώρισης και δικαιωμάτων. Το επιχείρημα που θα μπορούσε στοιχειωδώς να σταθεί σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο από ελληνικής πλευράς θα μπορούσε να είναι το εξής:

Κύριοι, αν ονομαστεί η χώρα στα βόρεια σύνορά μου Μακεδονία, φοβάμαι ότι θα υπάρξουν αλυτρωτικές βλέψεις σε βάρος μου εξ αιτίας της ύπαρξης μακεδονικής μειονότητας που θα μπορούσε να θέσει ζήτημα στη Βόρεια Ελλάδα. Δεν το λέει όμως γιατί ξέρει την απάντηση, που δεν μπορεί να είναι άλλη από το ... «σεβάσου και δώσε δικαιώματα στη μειονότητα για να μην έχεις προβλήματα αλυτρωτισμού». Γιατί πως να πείσεις τη διεθνή κοινότητα για το «δίκιο σου» με το επιχείρημα ότι το όνομα και η «οικειοποίηση» της ιστορίας από ένα μικρό και αδύνατο κράτος αποτελεί από μόνο του στοιχείο αλυτρωτισμού; Η μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα είναι ο «αδύναμος κρίκος» της ελληνικής επιχειρηματολογίας όχι μόνον στα περί «μακεδονικού αλυτρωτισμού» αλλά και στη συνολική επιχειρηματολογία στο Μακεδονικό.

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ...

Μετά το 1990 ουδέποτε η Ελλάδα συμπεριφέρθηκε ειλικρινά απέναντι στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Ευσεβής πόθος της πολιτικής ελίτ στη χώρα μας και όχι μόνον, ήταν να διαλυθεί η γειτονική χώρα. Να αποτραπεί η κατοχύρωση της μακεδονικότητας σε μια άλλη κρατική οντότητα. Μιλόσεβιτς και Μητσοτάκης με «προξενήτη» το Σαμαρά φλέπταραν άλλωστε με την ιδέα αλλά λειτουργούσε αποτρεπτικά ο παράγων Τουρκία, οι πιθανές επιπτώσεις σε Θράκη και οι γενικότερες συνέπειες για την Ελλάδα, αποσταθεροποίησης της περιοχής με ένα τέτοιο σενάριο. Οι Βούλγαροι προσπάθησαν κάτι ανάλογο με διαφορετικό τρόπο. Ενώ αναγνώρισαν τη κρατική υπόσταση της χώρας με το όνομα Δημοκρατία της Μακεδονίας δεν αναγνώρισαν το λαό της γειτονικής χώρας ως ξεχωριστό έθνος διαφορετικό από το βουλγαρικό. Ο βουλγαρικός εθνικός μύθος θεωρεί τη χώρα της ευρύτερης Μακεδονίας βουλγαρική επαρχία και το μακεδονικό έθνος τμήμα του βουλγαρικού. Προσπάθησαν να επέμβουν στα εσωτερικά της γειτονικής χώρας με αχυράνθρωπους πολιτικούς τύπου Γκεοργκίεφσκι προκαλώντας τεχνητή κρίση με την Αλβανική μειονότητα το 2001 όπου με τη συνδρομή εξτρεμιστών Κοσοβάρων επεδίωξαν τον de facto διαμελισμό της γειτονικής χώρας. Αυτός ο πολιτικός στόχος δεν έχει εγκαταλειφθεί ακόμη από τους εθνικιστικούς βουλγαρικούς κύκλους αλλά αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα. Οι μεν νεο-έλληνες συνθέτουν τον εθνικό τους μύθο στη βάση της οικειοποίησης της αρχαίας πολιτιστικής κληρονομιάς οι δε νέο-βούλγαροι στη βάση της γλωσσικής ομοιότητας της μακεδονικής και βουλγαρικής.

Σε ότι αφορά τη χώρα μας, είναι πραγματικά απορίας άξιο πως οι διαμορφωτές της ελληνικής πολιτικής στο Μακεδονικό, δεν αντιλαμβάνονται το αδιέξοδο της εφαρμοζόμενης πολιτικής στο Μακεδονικό. Πολιτικής, που στη «καλύτερη» περίπτωση είχε ως αποτέλεσμα την σε οικονομικό επίπεδο ζημία πολλών εκατομμυρίων ευρώ για το χώρο της βόρειας Ελλάδος (εμπάργκο, δυσκολία επικοινωνίας και διακίνησης ατόμων, εμπορευμάτων, επενδύσεων κλπ. με τον βόρειο γείτονα), σε πολιτικό δε τη «γελοιοποίηση» και απομόνωση της ελληνικής πολιτικής σε ευρωπαϊκό αλλά και ευρύτερο επίπεδο. Πρόσφατο παράδειγμα η «διπλωματική σφαλιάρα» από τον Καναδά όπου οι διάφορες «παν-μακεδονικές» οργανώσεις παρά την πολεμική και τις τεράστιες προπαγανδιστικές τους προσπάθειες, σε συνεργασία με τις ελληνικές κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια, εισέπραξαν τη μεγαλοπρεπέστατη κατοχύρωση της «μακεδονικότητας» στους «τρισκαράταους» «Σκοπιανούς». Πριν λίγους μήνες δε, ο Πρωθυπουργός στο Συμβούλιο της Ευρώπης δήλωσε όταν τέθηκε το ερώτημα για την ονομασία του γειτονικού κράτους, «...νιώθω Μακεδόνας όπως και 2.5 εκατομμύρια Μακεδόνες στην Ελλάδα», θέλοντας να υπογραμμίσει την αποκλειστικότητα της χρήσης του όρου όσων από τους κατοίκους στη Βόρεια Ελλάδα θέλουν να αυτοπροσδιορίζονται και Έλληνες και Μακεδόνες. Δηλαδή, οι «Κουτόφραγκοι» δεν γνωρίζουν ότι παραπάνω από του μισούς κάτοικους της ελληνικής Μακεδονίας ήρθαν μετά το 1922-1928 σε αυτόν τον χώρο και μπορούν να ονομάζονται Μακεδόνες σήμερα, ενώ άλλοι όχι. Είναι δε «αμόρφωτοι» σε ζητήματα ατομικού και συλλογικού αυτοπροσδιορισμού...

Επειδή λοιπόν η ελληνική εθνική ιδεολογία παρέμεινε στάσιμη, στα εθνικά θέματα η μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινής γνώμης παραμένει εγκεφαλικά φιμωμένη, η δε πολιτική ελίτ σε ότι αφορά το σύγχρονο μακεδονικό ζήτημα δέσμια της μαξιμαλιστικής προσέγγισης των αρχών της δεκαετίας του 1990.

Η ΛΥΣΗ...

Η πλειοψηφία των πολιτών της χώρας μας σήμερα αισθάνονται Έλληνες και αυτοπροσδιορίζονται έτσι, ανεξάρτητα από το γλώσσο-πολιτιστικό παρελθόν και τη διαδικασία εγχάραξης εθνικής συνείδησης και ταυτότητας. Θαυμάσια! Αν όμως αυτό δεχθούμε ως αξίωμα-επιχείρημα για «εμάς» δε θα 'πρεπε να το δεχθούμε και για τους «άλλους»; Επί της ουσίας, από πουθενά δεν προκύπτει ότι η χρήση του όρου Δημοκρατία της Μακεδονίας αφαιρεί από τη χώρα μας το δικαίωμα να αποκαλεί, όπως αποκαλεί άλλωστε, το χώρο της Βόρειας Ελλάδος, Περιφέρεια Μακεδονίας κατά το Περιφέρεια Θεσσαλίας, Περιφέρεια Πελοποννήσου κλπ. Όπως επίσης και ο όρος Μακεδόνας-Μακεντόνετς που χρη-

σιμοποιείται από τους πολίτες της γειτονικής χώρας που αισθάνονται έτσι, δεν αφαιρεί από τον κάτοικο της Βόρειας Ελλάδος το δικαίωμα να αποκαλεί εαυτόν Έλληνα Μακεδόνα, ανεξάρτητα από πότε άρχισε να τον χρησιμοποιεί, πράγμα που άλλωστε όψιμα πράττει.

Για να λυθεί ο «γόρδιος δεσμός» στο μακεδονικό μόνο μία λύση υπάρχει. Ο ελληνικός και ο βουλγάριος εθνικισμός να συμβιβαστούν με την ιδέα ύπαρξης σύγχρονου μακεδονικού έθνους. Το ίδιο οφείλει να κάνει και ο σέρβικος εκκλησιαστικός-σοβινισμός. Η σερβική εκκλησία αρνείται να αναγνωρίσει τη μακεδονική ορθόδοξη εκκλησία και τη θεωρεί τμήμα της. Να σεβαστούν όλοι τους το δικαίωμα συλλογικού αυτοπροσδιορισμού του λαού της γειτονικής χώρας, ώστε να οικοδομηθούν σχέσεις συνεργασίας, ειρήνης, καλής γειτονίας, αλληλεγγύης. Αυτό προϋποθέτει βέβαια την αναθεώρηση των εθνικών τους μύθων. Χρειάζεται χρόνος και πολιτικό θάρρος. Ε, καιρός δεν είναι να γίνει; Παράλληλα πρέπει να αναγνωρίσουν και να σεβαστούν οι δύο χώρες τα δικαιώματα των μακεδονικών μειονοτήτων στο έδαφός τους σύμφωνα με τα διεθνή ισχύοντα. Φυσικά θα πρέπει να καταδικάζεται οποιαδήποτε αλυτρωτική προπαγάνδα από όπου και αν προέρχεται και ασφαλώς οι μειονότητες θα πρέπει να λειτουργούν ανεξάρτητα από τις λεγόμενες «μητέρες πατρίδες», οικοδομώντας σχέσεις φιλίας και συνεργασίας με τους πλειοψηφικούς πληθυσμούς των χωρών στις οποίες κατοικούν.

Υπό αυτές τις συνθήκες ένα πρώτο βήμα θα μπορούσε να είναι η συγνώμη προς τον ελληνικό λαό από τους «ιστορικούς» και «πολιτικούς» «Σαμαρο-Παπαθεμελήδες» για το αδιέξοδο στο οποίο οδήγησαν την ελληνική πολιτική στο παραπάνω ζήτημα. Η πολιτική ηγεσία στη χώρα μας σύρθηκε δυστυχώς πίσω τους και εξακολουθεί να είναι όμηρος μιας αδιέξοδης πολιτικής στην οποία «κωφεύει» η πραγματιστική Ευρώπη αλλά και το σύνολο σχεδόν της διεθνούς κοινότητας. Ποτέ δεν είναι αργά. Έστω και τώρα θα μπορούσαν οι Έλληνες πολιτικοί αντί να επαναλαμβάνουν τις «αρλούμπες» περί βέτο να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό το αδιέξοδο της εφαρμοζόμενης πολιτικής και ιδεολογίας.

Είναι καιρός πλέον να ξεκινήσει η διαδικασία ιδεολογικής μεταρρύθμισης στη χώρα μας όσο αφορά τα λεγόμενα εθνικά ζητήματα προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας και των πολιτών, ώστε η χώρα μας επιτέλους να βαδίσει στον 21ο αιώνα απαλλαγμένη από τα στερεότυπα τις προκαταλήψεις και τα κόμπλεξ που τη χαρακτηρίζουν.

11 October 2007

Πάυλος Φιλίποβ Βοσκόπουλος

Μέλος της Πολιτικής Γραμματείας της Ε.Ε.Σ. – Ουράνιο Τόξο

Μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Ε.Ε.Σ. - Ευρωπαϊκό Πολιτικό Κόμμα

Bitola ή Μοναστήρι;...Φλώρινα ή Lerin; ...Instabul ή Κωνσταντινούπολη;

Δελτίο Τύπου Φλώρινα / Lerin 23 Οκτωβρίου 2007

Πριν από λίγες ημέρες συνέβη ένα απίστευτο περιστατικό στο συνοριακό σταθμό Νίκης / Negochani Φλώρινας / Lerin, στα σύνορα της Ελλάδος με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Συγκεκριμένα, Αυστραλός πολίτης θέλησε επισκεφθεί την Ελλάδα. Όταν έφτασε λοιπόν στα ελληνικά σύνορα οι αστυνομικοί που είχαν βάρδια τον ρώτησαν που πάει. Ο Αυστραλός τους απάντησε Λέριν (το όνομα της Φλώρινας στα μακεδονικά), τον ξαναρωτούν με «άγριο» ύφος που πάει τους επαναλαμβάνει ...Λέριν ... αυθόρμητα.

Μετά τη δεύτερη απάντηση τον καλούν για έλεγχο εντός του σταθμού, εκνευρισμένοι και με «αγριότερες» διαθέσεις. Εκεί αρχίζει κανονικότατη ανάκριση και σωματικός έλεγχος. Ο νεαρός τρομοκρατημένος ζητάει να τηλεφωνήσει και ειδοποιεί το προξενικό γραφείο της Αυστραλίας στα Σκόπια. Σε δύο ώρες καταφθάνει ο Πρόξενος στα σύνορα και αρχίζει το «πανηγύρι».

Ως δια μαγείας οι αστυνομικοί μεταμορφώνονται σε «αγγέλους»...τα «please» τα «thank you»...και τα «no problem» ... δίνουν και παίρνουν από τους αστυνομικούς και τους διευθυντές. Τελικά μετά τη παρέμβαση του Προξένου «απελευθερώνεται» ο νεαρός ο οποίος απογοητευμένος γυρίζει πίσω μη θέλοντας να επισκεφθεί την Ελλάδα.

Ανάλογα περιστατικά έχουν επαναληφθεί και με πολίτες της Δημοκρατίας της Μακεδονίας όταν θέλησαν να επισκεφθούν τη χώρα μας και «τόλμησαν» να αναφέρουν το τοπωνύμιο στη μακεδονική γλώσσα. Μάλιστα σε άτομα με νόμιμη βίζα δεν τους επιτράπηκε η είσοδος στην Ελλάδα και τους ακύρωσαν και τη βίζα, ώστε

να υποστούν τη χρονοβόρα αλλά και ακριβή (1/5 περίπου του μέσου μισθού τους) διαδικασία επαναχορήγησης της.

Βέβαια, πολλοί Έλληνες πολίτες όταν επισκέπτονται τα Bitola, (Μπίτολα είναι πόλη στη Δημοκρατία της Μακεδονίας κοντά στα σύνορα με την Ελλάδα), χρησιμοποιούν το όνομα Μοναστήρι (το όνομα της πόλης στα ελληνικά), και κανένας δεν τους δημιουργεί πρόβλημα. Μάλιστα, οι φίλοι γείτονες στην είσοδο του ελληνικού Προξενείου στα Μπίτολα έχουν τοποθετήσει και πινακίδα με το όνομα Μοναστήρι, χωρίς να υπάρχει πρόβλημα. Υποθέτουμε ότι όταν Έλληνες ταξιδιώτες επισκέπτονται την Istanbul / Κωνσταντινούπολη δεν τους γυρίζουν πίσω οι Τούρκοι στα σύνορα, ούτε τους κάνουν σωματικό έλεγχο, ούτε τους ασκούν ψυχολογική βία αν πουν ότι πάνε αντί για Istanbul, Κωνσταντινούπολη.

Πότε επιτέλους θα καταλάβουμε ότι τα τοπωνύμια, η γλωσσική διαφορετικότητα, η πολιτιστική πολυμορφία είναι πλούτος για ένα τόπο, για μια χώρα; Στις προηγμένες και δημοκρατικές χώρες όπου υπάρχει ανάλογη πραγματικότητα, οι αρχές όχι μόνο δεν απαγορεύουν τη χρήση τους, όχι μόνο δεν κάνουν «γυμνάσια» σε ξένους επισκέπτες που χρησιμοποιούν τα τοπωνύμια της περιοχής, σε όποια γλώσσα θέλουν, αλλά θεσμοθετούν τη χρήση διπλών ή και τριπλών τοπωνυμίων ως ελάχιστο δείγμα σεβασμού του πολιτισμού των ανθρώπων και της ταυτότητας του τόπου.

Στην Ελλάδα είμαστε ακόμη μακριά...πολύ μακριά...δυστυχώς...

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ιστορίες εθνικιστικής τρέλας στο παζάρι της Φλώρινας

Δελτίο Τύπου

Φλώρινα / Lerin, 19 Οκτωβρίου 2007

Την Τετάρτη, 17/10/07 δύο Έλληνες αλλά ταυτόχρονα και Αυστραλοί πολίτες, μητέρα και γιος (οικονομικοί μετανάστες), με καταγωγή από το μακεδονικό χωριό Ιτέα / Vrbeni του νομού Φλώρινας / Lerin ψώνιζαν στο παζάρι της πόλης έχοντας συντροφιά δύο συγγενείς τους.

Όλη την ώρα ... μητέρα και γιος μιλούσαν μακεδονικά ...γιατί μόνο αυτά γνωρίζουν εκτός από τα αγγλικά, μια που τα μακεδονικά είναι η μητρική τους γλώσσα, το ίδιο έκαναν και με τους συγγενείς τους.

Για «κακή τους τύχη» τους εντόπισε ένας άντρας της ασφάλειας Φλώρινας με πολιτικά που είχε υπηρεσία.

Τους ακολουθούσε πάνω από μισή ώρα ... και κάποια στιγμή τους πλησίασε και τους ζήτησε ταυτότητες, με τη δικαιολογία ότι κάνει έλεγχο γιατί μάνα και γιος δεν μιλούσαν ελληνικά ... άρα αλλοδαποί ... άρα μάλλον ύποπτοι!!!

Τους είπε ότι θα τους πάρει στο τμήμα για εξακριβωση στοιχείων μια που δεν είχαν μαζί τους διαβατήρια ή άλλο αποδεικτικό έγγραφο της ταυτότητάς τους και συνεχώς ρωτούσε επίμονα για-

τί δεν μιλούσαν ελληνικά.

Με τη παρέμβαση των συγγενών ... το θέμα έληξε, αφού οι συγγενείς τους δήλωσαν στον ασφαλίτη ότι δεν είναι υποχρεωτικό να μιλούν ελληνικά!!!

Επίσης του είπαν ότι δεν κουβαλούν μαζί τους τα διαβατήρια για να μην τα χάσουν ... και όταν ζήτησαν το λόγο ... γιατί συγκεκριμένα και αποκλειστικά έγινε έλεγχος μόνο σε αυτούς ... ο άνδρας της ασφάλειας τους είπε ότι ... **κάτι ψάχνουν**

Αυτός που έκανε την έρευνα δεν τους έδειξε την ταυτότητα του.

Στην συνέχεια ήρθε και δεύτερος ... και μετά από συνεχόμενες ερωτήσεις των συγγενών για το ποιοι είναι έδειξε τη ταυτότητα του.

Μάνα και γιος δεν ήθελαν να δώσουν συνέχεια σε αυτό το περιστατικό φοβούμενοι μη δημιουργηθεί «άλλο» πρόβλημα μια που σε λίγες μέρες φεύγουν πίσω στην Αυστραλία.

Το «πρόβλημα» που μπορεί να αντιμετωπίσουν μπορεί να

είναι η άρνηση εισόδου στην Ελλάδα την επόμενη φορά που θα την επισκεφθούν, αφού εκτός από τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες του εμφυλίου, αρκετοί εθνικά Μακεδόνες οικονομική μετανάστες (κυρίως σε Αυστραλία και Καναδά) είναι επίσης σε «Λίστα Ανεπιθύμητων» των ελληνικών αρχών με παράλληλη αφαίρεση της ελληνικής τους υπηκοότητας, επειδή στους τόπους κατοικίας τους (Αυστραλία, Καναδά κλπ.) εκφράζουν μακεδονική εθνική ταυτότητα.

Μετά από αυτό το επεισόδιο αναρωτιόμαστε αν ο Νομός τελεί υπό «ειδικό καθεστώς» αφού σύμφωνα με πληροφορίες μας σε ένα νομό 50.000 κατοίκων απασχολούνται 562 ένστολοι και μη αστυνομικοί ... μάλλον προς επιβολή της «τάξης» και συμμόρφωσης στα «εθνικά ιδεώδη».

Αυτά συμβαίνουν στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα.
ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Απάντηση της ΕΕΣ – Ουράνιο Τόξο στο δημοσίευμα του κ. Νίκου Ρούση, Ανταποκριτή Ελευθεροτυπίας στο Στρασβούργο.

Δελτίο Τύπου

Φλώρινα / Lerin, 15/10/2007

Την Παρασκευή, 12.10.2007 δημοσιεύθηκε στην Ελευθεροτυπία άρθρο-ανταπόκριση του κ. Νίκου Ρούση από το Στρασβούργο με τίτλο:

"ΠΗΓΑΝ να εκμαιεύσουν απάντηση από το Συμβούλιο της Ευρώπης

Στο κενό ευρωελιγμός για μειονότητα".

http://www.enet.gr/online/online_text/c=110,dt=12.10.2007,id=73119744

Το άρθρο του κ. Ρούση αναφέρεται στη συζήτηση στην Επιτροπή Μόνιμων Αντιπροσώπων του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με το ζήτημα των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων του εμφυλίου και τον ρατσιστικό νόμο που ισχύει στη χώρα μας, βάση του οποίου δεν επιτρέπεται ο επαναπατρισμός τους. Το θέμα άνοιξε στο Συμβούλιο της Ευρώπης ύστερα από την ερώτηση που κατέθεσε ο βουλευτής κ. Γκέερτ Λαμπέρτ προς την Επιτροπή για το παραπάνω ζήτημα.

Ο κ. Ρούσης αναφέρει: «Στο κενό έπεσε η απόπειρα των Σκοπιανών και των βουλευτών-μελών της Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, που τους βοηθούν, να περάσουν από το παράθυρο θέμα μειονότητας».

Η ερώτηση - συζήτηση στην Επιτροπή ούτε απόπειρα «Σκοπιανών» είναι, ούτε φυσικά έπεσε στο κενό όπως υπο-

στηρίζει ο συντάκτης, προφανώς λάθος ενημερωμένος.

Την σχετική ερώτηση του κ. Λαμπέρτ προετοίμασε και συνέταξε από τη πρώτη ως τη τελευταία λέξη η Ε.Ε.Σ.-ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ και ήταν μία από τις πρωτοβουλίες του κόμματος ύστερα από τις επισκέψεις αντιπροσωπείας του στο Στρασβούργο το προηγούμενο διάστημα.

http://www.florina.org/html/2007/2007_strasburg_efa_gr.html

http://www.florina.org/html/2007/2007_meeting_hammarberg_gr.html

Ο Βέλγος βουλευτής κ. Λαμπέρτ απλώς την υπέγραψε γιατί αυτό προβλέπει η διαδικασία υποβολής ερωτήσεων στην Επιτροπή, εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο την αλληλεγγύη του κόμματός του προς το Ουράνιο Τόξο και τους εθνικά Μακεδόνες της Ελλάδος. Άλλωστε τα δύο κόμματα, το Spirit του κ. Λαμπέρτ και το Ουράνιο Τόξο συμμετέχουν και συνεργάζονται στην Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία-Ευρωπαϊκό Πολιτικό Κόμμα στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η ερώτηση είναι η εξής:

http://www.florina.org/html/2007/2007_lambert_question.html

Ο επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας Πρέσβης Κ. Γεροκωστόπουλος βρέθηκε σε δύσκολη θέση προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα με τη συνδρο-

μή κυρίως του επικεφαλής της Κυπριακής Αντιπροσωπείας στην Επιτροπή πρέσβη Μιχ. Σταυρινού, αναφέροντας πως πρόκειται για «ιστορικό ζήτημα» παρελθόντα χρόνου που δεν πρέπει να απασχολεί την Επιτροπή, ότι η ερώτηση «βρίθει ανακριβειών», «είναι ανιστόρητη» κλπ. Παρέμβαση έκανε και η αντιπροσωπεία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αφού μεγάλος αριθμός των πολιτικών προσφύγων στους οποίους αρνείται τον επαναπατρισμό τους η χώρα μας, διαμένει στη γειτονική χώρα. Φυσικά μια απλή ανάγνωση της ερώτησης διαψεύδει τις «συμπαθητικές» κατά τα άλλα προσπάθειες του Έλληνα πρέσβη να «σώσει» πολιτικά το θέμα.

Το Προεδρείο συνέστησε στις δύο αντιπροσωπείες (Ελληνική και Μακεδονική) να επεξεργαστούν από κοινού

κείμενο σε σχέση με το παραπάνω ζήτημα. Επειδή φυσικά η ελληνική αντιπροσωπεία είναι αδύνατο να αποδεχθεί την από κοινού σύνταξη κειμένου, η Προεδρία που ασκείται από τη Σερβία αυτή τη περίοδο, με βάση την ισχύουσα διαδικασία, θα καταθέσει τη δική της πρόταση στην Επιτροπή.

Το ζήτημα όχι μόνο δεν μπήκε στο αρχείο αλλά μόλις τώρα ανοίγει όπως άλλωστε θα ανοίξουν και άλλα ζητήματα στα πλαίσια του Συμβουλίου της Ευρώπης, αλλά και ευρύτερα, σχετικά με τη Μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα, ύστερα από ενέργειες του Ουράνιου Τόξου.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Δεύτερη απάντηση της ΕΕΣ – Ουράνιο Τόξο στο δημοσίευμα του κ. Νίκου Ρούση, Ανταποκριτή Ελευθεροτυπίας στο Στρασβούργο.

Δελτίο Τύπου

Φλώρινα / Lerin, 17 Οκτωβρίου 2007

Σε δημοσίευμα της Ελευθεροτυπίας σχετικό με συζήτηση στο Συμβούλιο της Ευρώπης την Παρασκευή, 12.10.2007 δημοσιεύθηκε στην Ελευθεροτυπία άρθρο-ανταπόκριση του κ. Νίκου Ρούση από το Στρασβούργο με τίτλο:

"ΠΗΓΑΝ να εκμαιεύσουν απάντηση από το Συμβούλιο της Ευρώπης

Στο κενό ευρωελιγμός για μειονότητα".

http://www.enet.gr/online/online_text/c=110,dt=12.10.2007,id=73119744

Το Ουράνιο Τόξο απέστειλε επιστολή * στην Ελευθεροτυπία και στον συντάκτη για τις «ανακρίβειες» και τη «παρπληροφόρηση» στο εν λόγω άρθρο, ειδικά δε για τον επίλογο του άρθρου, στο οποίο αναφέρεται ότι η υπόθεση τέθηκε στο αρχείο. Για του λόγου το αληθές παραθέτουμε το επίσημο site του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με το παραπάνω ζήτημα.

[https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=CM/Del/Dec\(2007\)1006&Language=lanEnglish&Ver=original&Site=CM&BackColorInternet=9999CC&BackColorIntranet=FFBB55&BackColorLogged=FFAC75](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=CM/Del/Dec(2007)1006&Language=lanEnglish&Ver=original&Site=CM&BackColorInternet=9999CC&BackColorIntranet=FFBB55&BackColorLogged=FFAC75)

Στη παράγραφο 3.2α αναφέρει ρητά ότι το θέμα θα συζητηθεί στις επόμενες συνεδριάσεις της Επιτροπής των Υπουργών. Προς ενημέρωση της εφημερίδας και του συντάκτη, τους πληροφορούμε ότι οι αποφάσεις ανεβαίνουν στο site 3 ημέρες μετά τη συζήτηση στην Επιτροπή Υπουργών. Ο αρθρογράφος θα μπορούσε να περιμένει και να

επιβεβαιώσει τις πληροφορίες που πήρε από την ελληνική αντιπροσωπεία στο Στρασβούργο πριν γράψει το εν λόγω άρθρο.

Συμβουλευόμαστε τους συντάκτες σε ζητήματα που άπτονται «εθνικών θεμάτων» και ιδιαίτερα σε ότι αφορά το μακεδονικό, τη μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα και τα ευρωπαϊκά ή διεθνή όργανα να επικοινωνούν με το γραφείο τύπου του κόμματος μας πριν αναφερθούν σε αυτά, ώστε να μην παραπληροφορούν άθελά τους την ελληνική κοινή γνώμη. Όσοι τουλάχιστον αντιλαμβάνονται ακόμη τη δημοσιογραφία ως λειτουργήμα και αρνούνται να γίνουν φέρεφωνα κρατικής εθνικιστικής προπαγάνδας.

Το παραπάνω περιστατικό αναδεικνύει χαρακτηριστικά το τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το «σύστημα» (παρα)πληροφόρησης της ελληνικής κοινής γνώμης όλα αυτά τα χρόνια. Φανταστείτε με πόσα ψέματα έχουν «ταϊσει» τον ελληνικό λαό είτε άθελά τους είτε σε συνεργασία με κρατικούς παράγοντες, οι «στρατευμένη δημοσιογράφοι», όλα αυτά τα χρόνια.

Λυπούμαστε που η Ελευθεροτυπία δεν έχει δημοσιεύσει ακόμη το δελτίο τύπου του Ουράνιου Τόξου. Ελπίζουμε ότι θα αποκαταστήσει την αλήθεια τουλάχιστον σε ότι αφορά τα τεκταινόμενα στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ...

Δελτίο Τύπου

Φλώρινα / Lerin 10.10.2007

Η κ. Ζούρκα Ανθούλα από το χωριό Δενδοχώρι / Dmbeni του νομού Καστοράς / Kostur είχε την «ατυχία» να είναι σύζυγος πολιτικού πρόσφυγα από το χωριό Άγιος Γερμανός /German του νομού Φλώρινας / Lerin. Εγκατέλειψε μαζί με το σύζυγό της την Ελλάδα κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου (1946-1949). Από το σύζυγό της αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια ενώ από την ίδια όχι όπως διαπιστώθηκε μετά από αίτησή της στα αρμόδια όργανα του Δήμου στο οποίο υπάγεται το χωριό της. Εξακολουθεί δηλαδή και σήμερα να είναι Έλληνας πολίτης, εγγεγραμμένη στα Δημοτολόγια του Δήμου.

Ο Καζίου Δημήτριος του Πέτρου από τη Φλώρινα / Lerin ήταν πολιτικός πρόσφυγας από τον οποίο αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια όπως έγινε με όλους τους εθνικά Μακεδόνες αλλά και εθνικά Έλληνες συμμετέχοντες στον εμφύλιο, οι οποίοι βρέθηκαν στη πλευρά του ηττημένου. Οι εθνικά Έλληνες πολιτικοί πρόσφυγες αποκαταστάθηκαν και επανέκτησαν την ελληνική ιθαγένεια το 1982 με τον γνωστό νόμο «περί επαναπατρισμού», ενώ οι εθνικά Μακεδόνες εξαιρέθηκαν αφού σύμφωνα με το νόμο, δικαίωμα επαναπατρισμού είχαν μόνον οι «Έλληνες το γένος».

Πρόσφατα ζητήθηκαν πιστοποιητικά γέννησης από τους οικείους Δήμους. Η κ. Ζούρκα προσωρινά διαμένουσα στη Δημοκρατία της Μακεδονίας αυτοπροσώπως, με σκοπό να αποκτήσει ταυτότητα και διαβατήριο όπως άλλωστε πράττει και κάθε Έλληνας πολίτης. Για τον Καζίου Δημήτριο ζήτησαν το πιστοποιητικό συγγενικά του πρόσωπα στην Ελλάδα, αφού ο ίδιος έχει πεθάνει, για προσωπική τους οικογενειακή

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜ.
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Αθήνα, 19/3/2007

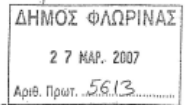
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚ. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ & ΔΗΜ. ΚΑΤ/ΣΗΣ
Α' ΤΜΗΜΑ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ.: Φ.106728/8474/07

Ταχ.Δ/ση : Σταδίου 31
Ταχ.Κώδικας : 10559
Πληροφορίες: Α. Ηλιοπούλου
Τηλέφωνο : 210-3310783
FAX : 210-3243590

ΠΡΟΣ:

Το Δήμο Φλώρινας
Μ. Αλεξάνδρου 107
531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ

ΘΕΜΑ: Περί χορήγησης πιστοποιητικού εγγραφής σε δημοτολόγια του ΚΑΖΙΟΥ του Πέτρου.

ΣΧΕΤ: Έγγραφο σας με αριθμ. Α.Π 15970/17-11-2006.

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας πληροφορούμε ότι η Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας με το υπ' αριθμ. 29/3366-652063/28-2-2007 έγγραφο της μας γνωστοποίησε ότι δεν συμφωνεί για τη χορήγηση του αιτούμενου πιστοποιητικού που αφορά τον εν θέματι, καθόσον έχει απολέσει, δυνάμει της υπ' αριθμ. 36598/23-8-1952 του ΥΠΕΣ καθώς και της αριθμ.1056/1953 αντιστοίχης της Νομαρχίας Φλώρινας, την Ελληνική ιθαγένεια.

Με Ε.Υ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
κ.α.α

ΑΝΤ. ΣΚΑΚΑΒΑΡΑΣ
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
Γραφ. Γραμ. Εμπροσθητής
ΚΩΝ. ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜ.
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Αθήνα, 21/2/2005

Αριθ. Πρωτ.: Φ. 101765/2269

ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ
ΔΙΟΙΚ. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ & ΔΗΜ.
ΚΑΤ/ΣΗΣ
Α' ΤΜΗΜΑ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ:

Την Καυτήρα Καστρακίου
Νομού Καστοριάς
Τ.Κ. 52 050 Μεσοσταμιά

Ταχ.Δ/ση : Σταδίου 31
Ταχ.Κώδικας : 10559
Πληροφορίες: Α. Προδρόμου
Τηλέφωνο : 3311965
FAX : 3243590

ΘΕΜΑ: -Περί έγκρισης χορήγησης πιστοποιητικού-

Σχετ. : Έγγραφο σας με Α.Π 1210/30-9-2004

Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό έγγραφο σας, σας πληροφορούμε ότι η Δ/ση Κρατικής Ασφάλειας με το έγγραφο της 1/705464-786267/26-1-2005, μας γνωστοποίησε ότι δεν συμφωνεί για την χορήγηση πιστοποιητικού γέννησης της ΖΟΥΡΚΟΥ Ανθούλας του Ζήση, επειδή η ανωτέρω δεν έχει υποβάλει αίτημα επαναπατρισμού.

Με εκτίλη Υπουργού
Η Δ/ΝΤΡΙΑ

Μ. Γιαννιάτου

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
Γραφ. Γραμ. Εμπροσθητής

ΚΩΝ. ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ

υπόθεση.

Στην απάντησή τους οι αρμόδιες αρχές των δύο Δήμων ύστερα από χρονοβόρα γραφειοκρατική διαδικασία αρνούνται τη χορήγηση των πιστοποιητικών με τη δικαιολογία ότι η Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας δεν συμφωνεί με τη χορήγηση των ανωτέρω πιστοποιητικών. Για την μεν Ζούρκα Ανθούλα επειδή «δεν έχει υποβάλει αίτηση επαναπατρισμού». Για τον δε Καζίου Δημήτριο επειδή «έχει απολέσει την ελληνική ιθαγένεια». Και οι δύο περιπτώσεις βρίσκονται πλέον στο Συνήγορο του Πολίτη.

Στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα, χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης, χώρα στην οποία οι πολιτικοί της και όχι μόνον, διατυμπανίζουν ότι δεν υπάρχουν διακρίσεις, ότι όλοι οι πολίτες είναι ισότιμοι, ότι δεν υπάρχουν εθνικές μειονότητες, ότι οι εθνικά Μακεδόνες είναι ανύπαρκτοι, για ένα απλό πιστοποιητικό γέννησης χρειάζεται να αποφασίσει η Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας και μάλιστα γνωμοδοτεί αρνητικά.

Μήπως για τους εθνικά Μακεδόνες στην Ελλάδα και τους συγγενείς τους ισχύουν ακόμη οι πρακτικές της χούντας;

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΟΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

Δελτίο Τύπου

Φλώρινα/Lerin 08/10/2007

Άλλη μια περίπτωση διάκρισης σε βάρος Μακεδόνα πολιτικού πρόσφυγα.

Στις 3 Οκτωβρίου 2007 ο κ. Rakovski Done – Ρακοβίτης Αντώνιος, κάτοικος Τσεχίας, γεννημένος στο χωριό Πολυπλάτανος /Klabushchica του νομού Φλώρινας/Lerin έφτασε στο μεθοριακό σταθμό Νίκης/Negochani Φλώρινας/Lerin με σκοπό να επισκε-

φθεί το χωριό του το οποίο

βρί-

σκε-

τα ι

σε

από-

σταση

λίγων

χιλιομέ-

τρων από

τα σύνορα

Ελλάδος-

Δημοκρατί-

ας της Μακε-

δονίας.

Στον έλεγχο διαβατηρίων διαπιστώθηκε ότι το όνομα του κ. Rakovski Done βρίσκεται στον «εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων» του ελληνικού κράτους και δεν του επιτράπηκε η είσοδος στην Ελλάδα.

Στο εν λόγω κατάλογο, βρίσκονται τα ονόματα πολλών Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων του εμφυλίου πολέμου, οι οποίοι ακόμη και σήμερα 60 σχεδόν χρόνια μετά το τέλος του,

δεν μπορούν να επισκεφθούν τις πατρογονικές τους εστίες και τους συγγενείς τους στην Ελλάδα.

Μέχρι σήμερα ήταν γνωστές περιπτώσεις Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων και οικονομικών μετανα-

στών, από τις Υπερκεκείνιες Χώρες (Αυστραλία, Καναδάς, Αμερική) καθώς και από τη Δημοκρατία της Μακεδονίας, οι οποίοι βρίσκονται στον «εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων». Στη συγκεκριμένη περίπτωση έκπληξη προκαλεί το γεγονός ότι η άρνηση εισόδου αφορά πολίτη χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ε.Ε.Σ. Ουράνιο Τόξο στα πλαίσια των επαφών και της συνεργασίας που έχει αναπτύξει το τελευταίο διάστημα ως μέλος του Ευρωπαϊκού Πολιτικού Κόμματος Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία θα θέσει το παραπάνω ζήτημα στα αρμόδια όργανα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στο Συμβούλιο της Ευρώπης καθώς επίσης και σε Διεθνείς Οργανισμούς Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Official Journal of the European Union
PART A
Standard form for refusal of entry at the border

13.4.2006 EN

Name of State: BULGARIA
Logo of State (Name of Office): BULGARIA
REFUSAL OF ENTRY AT THE BORDER
On 03-10-07 at (time) 21:35 at the border crossing point A.T. NIKI have before us:
We, the undersigned, A.T. NIKI
Surname: RAKOVSKI / RAKOVSKI First name: DONE Sex: A
Date of birth: 05-03-1935 Place of birth: PLODICH
Nationality: CZECH / CZECH Resident in: BULGARIA
Type of identity document: PASSPORT ID No: 36724077
Issued in: CZECH Type: issued by: [blank]
Visa number: [blank] issued on: 26-10-2005
valid from: [blank] until: [blank]
For a period of [blank] days on the following grounds:
Coming from CYPRIOT by means of [blank] (indicate means of transport used, e.g. flight number) (state to which the information was obtained is refused entry via the country concerned to provide references to the national law in force), for the following reasons:
 (A) has no valid travel documents
 (B) has a falsified/counterfeit/forged travel document
 (C) has no valid visa or residence permit
 (D) has a falsified/counterfeit/forged visa or residence permit
 (E) has no appropriate documentation justifying the purpose and conditions of stay
 (F) has no appropriate document(s) could not be provided
The following document(s) could not be provided:
 (F) has already stayed for three months during a six-month period on the territory of the Member States of the European Union
 (G) does not have sufficient means of subsistence in relation to the period and form of stay, or the means to return to the country of origin or transit
 (H) is a person for whom an alert has been issued for the purposes of refusing entry
 (I) is the SIS
 (J) is in the national register
 (K) is considered to be a threat to public policy, internal security, public health or the international relations of one or more of the Member States of the European Union (each State must indicate the references to national law relating to such cases of refusal of entry) (see number of law or association in Florence: 003025022467)
Comments:
The person concerned may appeal against the decision to refuse entry as provided for in national law. The person concerned receives a copy of this document (each State must indicate the references to the national law and procedure relating to the right of appeal).
Person concerned: [Signature]
Official responsible for checks: [Signature]
Stefanos GALIOS
Υποστυνόμενος Β'

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 16^{ης} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Φλώρινα / Lerin 10.09.2007

Στην Ελλάδα σήμερα δεν υπάρχει ουσιαστική διαφοροποίηση σχεδόν στο σύνολο των πολιτικών κομμάτων στην ιδεολογία και τη πολιτική πρακτική σε ότι αφορά το θέμα της Ευρώπης αλλά και το εθνικό ζήτημα, βασικές πολιτικές συνιστώσες της ιδεολογικής πλατφόρμας του Ουράνιου Τόξου.

Υπάρχουν δύο κυρίαρχα ιδεολογικά ρεύματα τα οποία διαχέονται όχι κάθετα όπως συμβατικά λειτουργούν οι πολιτικοί σχηματισμοί, αλλά οριζόντια, καλύπτοντας σχεδόν το σύνολο του πολιτικού-κομματικού φάσματος σε κοινοβουλευτικό και εξωκοινοβουλευτικό επίπεδο.

Το κυρίαρχο πλειοψηφικό ρεύμα χαρακτηρίζει η αντιδυτική-αντιευρωπαϊκή πολιτική ιδεολογία, ο επιθετικός, συχνά στείρος, αντιαμερικανισμός και η εθνικιστική σοβινιστική αντίληψη σε ότι αφορά το εθνικό ζήτημα στην Ελλάδα. Αιχμή του δόρατος αυτής της πολιτικής και ρητορείας το Κ.Κ.Ε. και οι Καρατζαφερο-Παπαθεμελήδες, υπό τη σκέπη του δικέφαλου βυζαντινού αετού της ελληνικής ορθόδοξης εκκλησίας. Τα κοινοβουλευτικά κόμματα και η πλειοψηφία σχεδόν των εξωκοινοβουλευτικών κομμάτων ακολουθούν, εκφράζοντας ηπιότερα, τις ίδιες ή παρόμοιες θέσεις.

Ο πολιτικός δονκιχωτισμός που εκφράζει το κυρίαρχο ιδεολογικό-πολιτικό μπλοκ αναγορεύοντας τη λεγόμενη "παγκοσμιοποίηση" ως το απόλυτο κακό, εμποδίζει την όποια ιδεολογική μεταρρύθμιση ώστε η χώρα μας να περάσει επιτέλους όχι τύποις αλλά έργοις από την "Ανατολή" στη "Δύση". Ο επιθετικός αντιτουρκισμός, η άρνηση σεβασμού οποιασδήποτε συλλογικής έκφρασης εθνικής ή εθνοτικής διαφοροποίησης πολιτών της χώρας μας, και η συνεχής προβολή και ενίσχυση του "εθνικού μύθου" περί περιούσιου έθνους, πασπαλισμένου με τη συνωμοσιολογική αντίληψη περί εξωτερικών εχθρών που δεν το αφήνουν να "μεγαλοουργήσει", εξακολουθούν να ορίζουν τις βασικές πολιτικές επιλογές στο ευρύτερο πολιτικό φάσμα της χώρας. Υπό αυτές τις συνθήκες η ισχυροποίηση της ευρωπαϊκής συνείδησης είναι δυστυχώς ακόμη σε πρώιμο στάδιο ανάπτυξης στη χώρα μας και η σωβινιστική-εθνικιστική ιδεολογία εξακολουθεί να είναι πανίσχυρη στη κοινωνία και τη πολιτική.

Επίσης η κρατικίστικη, οικονομικο-πολιτική αντίληψη σε ότι αφορά την οικονομική ανάπτυξη, εξακολουθεί να κυριαρχεί σε επίπεδο οικονομίας και παραγωγής. Με τον παραγωγικό ιστό και τη βιομηχανία σχεδόν διαλυμένη στη χώρα μας, εξ αιτίας της εφαρμοζόμενης πολιτικής τις τελευταίες δεκαετίες, με την εφαρμογή δηλαδή ενός μοντέλου ιδιότυπου "σοσιαλιστικού καπιταλισμού", πέρα από τη δυσώπη προοπτική για το μέλλον, αποδεικνύει μεταξύ άλλων την "ιδεολογική νίκη" και κυριαρχία σήμερα, στη κοινωνία και τις πολιτικές επιλογές, των «ηττημένων» του εμφυλίου πολέμου.

Οι μεμονωμένες φωνές που εκφράζουν το πραγματικά προοδευτικό, ευρωπαϊκό, αντιεθνικιστικό, φιλελεύθερο πολιτικό ρεύμα, στο χώρο της κοινωνίας και της πολιτικής, δεν αποτελούν ακόμη δυστυχώς, κρίσιμη "κριτική μάζα", ώστε να ξεκινήσει η διαδικασία ιδεολογικής μεταρρύθμισης στη χώρα μας.

Σε ότι αφορά την εκλογική αναμέτρηση της 16ης Σεπτεμβρίου 2007, το Κεντρικό Συμβούλιο του Ουράνιου Τόξου αποφάσισε τη μη συμμετοχή του κόμματος στις εκλογές. Το κόστος συμμετοχής κύρια, αλλά και η συνειδητή άρνηση των διαχειριστών του πολιτικού συστήματος να εφαρμόσουν στοιχειωδώς και διαχρονικά, την ουσιαστική ισοτιμία σε ότι αφορά τη δυνατότητα προβολής των πολιτικών θέσεων των εξωκοινοβουλευτικών κομμάτων, καθιστά απαγορευτική τη συμμετοχή του κόμματος στην επικείμενη εκλογική αναμέτρηση.

Όσοι από τα μέλη, τους ψηφοφόρους και φίλους της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας – Ουράνιο Τόξο, αποφασίσουν για λόγους αρχής να μην επιλέξουν λευκό, άκυρο ή να απέχουν, ας κρίνουν κατά συνείδηση, ποιων οι θέσεις, από τους υπάρχοντες πολιτικούς σχηματισμούς στον εξωκοινοβουλευτικό χώρο, που συμμετέχουν στις εκλογές, είναι πιο κοντά στην ιδεολογία και τη πολιτική πλατφόρμα που προβάλλει το κόμμα.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ της Ε.Ε.Σ. – ΟΥΡΑΝΙΟ
ΤΟΞΟ

Ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας προωθεί μεγαλοϊδεατικές αντιλήψεις.

Δελτίο Τύπου

Φλώρινα/ Lerin 20.08.2007

Στις 15 Αυγούστου κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων στο Βέρμιο/Karakamen στη «Παναγία Σουμελά» στα πλαίσια του εορτασμού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, παρευρέθηκαν εκπρόσωποι πολιτικών κομμάτων, μεταξύ των οποίων και ο Λευτέρης Ζαγορίτης, Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μεταξύ άλλων έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Χρόνια πολλά και καλά σε όλες τις Ελληνίδες και σε όλους τους Έλληνες. Χρόνια πολλά και καλά στον Ποντιακό Ελληνισμό. Εδώ, από την Παναγία τη Σουμελά, θυμόμαστε πόσα πέρασε, αλλά επιβίωσε. Θυμόμαστε τις αλύτρωτες πατρίδες. Και αυτό πρέπει να μας διδάσκει. Η ενότητα του ελληνισμού είναι πάνω απ' όλα».

Θα περίμενε κανείς τέτοιες δηλώσεις να γίνουν από τους Καρατζαφερο-Παπαθεμελήδες οι οποίοι και παρευρίσκονταν στις εκδηλώσεις. Η αναφορά όμως ενός εκ των κορυφαίων στελεχών της Νέας Δημοκρατίας και στενού συνεργάτη του πρωθυπουργού σε «αλύτρωτες πατρίδες» και σε «ενότητα του ελληνισμού» προκαλεί πραγματικά έκπληξη.

Πόσο πειστική αλήθεια μπορεί να είναι η ελληνική εξωτερική πολιτική όταν αναφέρεται σε «αλυτρωτισμούς» γειτονικών χωρών, όταν ο Γραμματέας της Κεντρικής Επιτρο-

πής της Νέας Δημοκρατίας, στενός συνεργάτης του Πρωθυπουργού, προβαίνει σε αυτές τις δηλώσεις, μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες ενώπιον χιλιάδων κόσμου που συμμετείχε στις εκδηλώσεις;

Είναι πραγματικά ανησυχητικό πως δεν αντιλαμβάνεται ο κ. Ζαγορίτης αλλά και πολλοί συμπατριώτες μας, σήμερα, τον 21ο αιώνα με πρόσφατο γεγονός τον πόλεμο στη πρώην Γιουγκοσλαβία, ότι ακριβώς τέτοιες ιδεολογίες και πρακτικές οδήγησαν δυστυχώς το 1922 τους Πόντιους και Μικρασιάτες στη προσφυγιά. Το «όραμα» των «αλύτρωτων πατρίδων» είχε ως αποτέλεσμα το 2007 να γιορτάζει μεγάλο τμήμα συμπολιτών μας τη «Παναγία Σουμελά» όχι στο Πόντο αλλά στο Βέρμιο/Karakamen.

Το Ουράνιο Τόξο καταδικάζει τις μεγαλοϊδεατικές αντιλήψεις τόσο του εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζαγορίτη αλλά και κάθε ανάλογη εκδήλωση ή ενέργεια από όπου και αν αυτή προέρχεται και καλεί τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα να πάρουν θέση για τις δηλώσεις του Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δελτίο Τύπου - Φλώρινα / Lerin 03.07.2007

Πρόσφατα στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Ευρώπης έλαβε χώρα συζήτηση σχετικά με τους πρόσφυγες στο χώρο της Νότιο-ανατολικής Ευρώπης. Η συζήτηση βασίστηκε στη σχετική έκθεση του Βουλευτή της Ν.Δ. Νικόλαου Δένδια. Ύστερα από πρωτοβουλία του Ουράνιου Τόξου κατατέθηκε πρόταση για τροποποίηση προς συζήτηση από 5 Βουλευτές του Συμβουλίου, σχετικά με τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες του εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα.

(φωτ. Συνάντηση δύο αδερφών στα σύνορα (1/11/95), ο ένας πρόσφυγας από την παιδική του ηλικία, ο άλλος μόνι-

μος κάτοικος Ελλάδος. Ακόμη τα αδέρφια δεν μπορούν να είναι μαζί ...)

Απόσπασμα διαλόγου από τη Συνέλευση Βουλευτών του Συμβουλίου της Ευρώπης - 26/06/07
<http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/Records/2007/E/0706271500E.htm>

Πρόεδρος: Ερχόμαστε στην Τροποποίηση Νο. 3, την οποία έφεραν προς συζήτηση οι κ. Γκόραν Λιντμπλαντ, κ. Έρικ Γιούγκερς, κ. Μπλάγκοϊ Ζάζοφ, κ. Ίβαν Ποπέσκου

και ο κ. Μπόρις Τσίλεβιτς, η οποία είναι σχέδιο εισήγησης, μετά την παράγραφο 11, εισάγεται η παρακάτω παράγραφος:

«Η διάκριση στην ελληνική νομοθεσία πρέπει επίσης να ληφθεί υπ' όψιν. Το 1982 το Ελληνικό Κοινοβούλιο πέρασε ένα νόμο Αμνηστίας (No. 106841), σύμφωνα με τον οποίο οι πολιτικοί εξόριστοι οι οποίοι έφυγαν κατά τη διάρκεια του Εμφύλιου Πολέμου (1946-1949) και τους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια, μπορούσαν να γυρίσουν, αποδεικνύοντας ότι είναι «Έλληνες το γένος». Το 1985, ο Νόμος 1540 επέτρεπε στους πολιτικούς εξόριστους που έφυγαν κατά την διάρκεια του Εμφυλίου να διεκδικήσουν τις δημευμένες περιουσίες, αποδεικνύοντας ότι είναι «Έλληνες το γένος». Είναι μια αναφορά χρησιμοποιούμενη από την Ελληνική κυβέρνηση για όλους αυτούς που προσδιορίζουν τον εαυτό τους ως εθνικά Έλληνες. Για αυτό το λόγο, οι εθνικά Μακεδόνες και οι άλλοι είναι αποκλεισμένοι από το να απολαύσουν τα δικαιώματα κατοχυρωμένα από αυτούς του νόμους. Αυτοί οι νόμοι είναι ακόμη σε ισχύ σήμερα.»

Καλώ τον κ. Λίντμπλαντ να υποστηρίξει την τροποποίηση No. 3.

κ. Λιμπλαντ (Σουηδία). – Ο τίτλος αυτής της έκθεσης είναι η «Κατάσταση των μακροβιότερων προσφύγων στην Νότια – ανατολική Ευρώπη». Σύμφωνα με τη δική μου εικόνα της Ευρώπης, η Ελλάδα είναι σίγουρα στην Νότια- ανατολική Ευρώπη. Ακόμη περισσότερο, οι Μακεδόνες και άλλοι πρόσφυγες έχουν βιώσει αυτά τα προβλήματα για πολύ καιρό. Λοιπόν, θα δανειστώ τα επιχειρήματα του κ. Βαρβιτσιώτη, ο οποίος είπε, ανεξάρτητα από κάποια διαφωνία, ότι εμείς πρέπει να παλέψουμε για αυτούς τους πρόσφυγες και να θέσουμε πίεση προς τις αρμόδιες κυβερνήσεις. Αυτό ακριβώς πρόκειται να κάνουμε εάν εμείς δεχθούμε αυτή την τροποποίηση.

Πρόεδρος. – Θέλει κάποιος να τοποθετηθεί εναντίον αυτής της τροποποίησης?

Καλώ τον κ. Βαρβιτσιώτη.

κ. Βαρβιτσιώτης (Ελλάδα). – Ευχαριστώ τον συνάδερφο μου για την παράθεση. Αυτό που η τροποποίηση λέει είναι λανθασμένο και οι άνθρωποι που την έχουν υπογράψει δεν είναι καλά πληροφορημένοι. Ακόμη περισσότερο, είναι άσχετη και έχει υποβληθεί σε λάθος χρόνο, γιατί εμείς συζητούμε την αναφορά σχετικά με τους πρόσφυγες στην μετά – κομμουνιστική εποχή και μετά τους Βαλκανικούς πολέμους. Δεν συζητάμε για την μετά – το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο κατάσταση του 1949, που ακολούθησε τον εμφύλιο πόλεμο στην Ελλάδα. Αυτή η ενέργεια για τροποποίηση είναι προβοκάτσια. Αυτό το ζήτημα θα μπορούσε να παρακινήσει μια πρόταση για αναφορά πάνω σε αυτό το θέμα

από μόνο του και θα καλωσόριζα μια τέτοια πρόταση, προβάλλοντας πόσο καλοδεχούμενοι είναι οι άνθρωποι σλαβικής καταγωγής ή όποιος άλλης καταγωγής στην Ελλάδα.

Πρόεδρος. – Ποία είναι η άποψη της επιτροπής;

κ. Μπρανγκερ (Γαλλία) (Μετάφραση). – Η επιτροπή είναι εναντίον.

Πρόεδρος. – Η ψηφοφορία είναι ανοιχτή.

Τροποποίηση No. 3 απορρίφθηκε

Ερχόμαστε στη Τροποποίηση No. 4 υποβλήθηκε από τους: κ. Γκόραν Λιντμπλαντ, κ. Έρικ Γιουγκερς, κ. Μπλάγκοϊ Ζάζοφ, κ. Ίβαν Ποπέσκου και ο κ. Μπόρις Τσίλεβιτς, η οποία είναι σχέδιο εισήγησης, πριν την παράγραφο 13.2, εισήχθη στην ακόλουθη υπό – παράγραφο.

“να καλέσουμε εκ τούτου τις Ελληνικές αρχές να αναθεωρήσουν γρήγορα τους νόμους 106841 του 1982 και 1540 του 1985 με πρόθεση να τερματίσουν την διάκριση που απορρέει από αυτούς, έτσι ώστε οι εθνικά Μακεδόνες και οι άλλοι να απολαύσουν τα πλήρη ωφελήματα αυτών των νόμων”.

Καλώ τον κ. Λιντμπλαντ να υποστηρίξει την Τροποποίηση Νο. 4.

κ. Λιντμπλαντ (Σουηδία). – Τα επιχειρήματα είναι ακριβώς τα ίδια με τα προηγούμενα. Αυτή η τροποποίηση θα έλυσε το πρόβλημα για τους Μακεδόνες και τα άλλα πρόσωπα που έχουν εκτοπιστεί ως επακόλουθο του εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα.

Πρόεδρος. – Θέλει κάποιος να τοποθετηθεί εναντίον αυτής της τροποποίησης?

Καλώ τον κ. Βαρβιτσιώτη.

κ. Βαρβιτσιώτης (Ελλάδα). – Τα επιχειρήματα εναντίον της τροποποίησης είναι επίσης τα ίδια με πριν.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ για την συντομία σας.

Ποία είναι η άποψη της επιτροπής;

κ. Μπρανγκερ (Γαλλία) (Μετάφραση). – Η επιτροπή είναι αντίθετη στην τροποποίηση.

Πρόεδρος. – Η ψηφοφορία είναι ανοιχτή.

Λυπούμαστε που ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης αναγκάστηκε να πει ουσιαστικά ψέματα στη διάρκεια της συζήτησης για να αποτρέψει την υιοθέτηση της πρότασης τροποποίησης. Η Ε.Ε.Σ - Ουράνιο Τόξο έχει ήδη αποστείλει

λεπτομερή αναφορά για τον ρατσιστικό νόμο στους βουλευτές του Συμβουλίου της Ευρώπης, και θα ακολουθήσουν και άλλες ενέργειες από τη πλευρά του κόμματος στα αρμόδια όργανα του Συμβουλίου.

Αν η ενέργεια, ώστε να διορθωθεί ένας τέτοιος νόμος στη χώρα μας, μέσα από θεσμικά όργανα και πολιτική πίεση, όπως είναι το Συμβούλιο της Ευρώπης, είναι κατά τον κ. Βαρβιτσιώτη “προβοκατόρικη” ενέργεια, η υποχρεωτική εξορία χιλιάδων ανθρώπων παραπάνω από μισό αιώνα στη βάση ρατσιστικών διατάξεων στην ελληνική νομοθεσία πως χαρακτηρίζεται;

Ο κ. Βαρβιτσιώτης ως νέος πολιτικός θα μπορούσε αντί να λείπει ψέματα στους συναδέλφους του στην Ευρώπη περί «λανθασμένης πληροφόρησης» και πόσο καλοδεχούμενοι είναι οι «σλαβικής καταγωγής πολίτες» στην Ελλάδα, να αναλάβει πρωτοβουλία στο ελληνικό Κοινοβούλιο μαζί με συναδέλφους του ώστε να αρθεί η ρατσιστική διάταξη και να αποκατασταθεί το έλλειμμα Δημοκρατίας σε αυτό το επίπεδο στη χώρα μας. Άλλωστε στο παρελθόν (δηλώσεις του για το ζήτημα της σημαίας) έδειξε ότι διαθέτει το πολιτικό θάρρος για τέτοιες πρωτοβουλίες.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ Β΄ ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΥ-ABECEDAR-BUKVAR στη Φλώρινα / Lerin

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Φλώρινα / Λερίν, 23/07/07

Το Σάββατο 20 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του Αναγνωστικού – ABECEDAR- Bukvar στη Μελίτη / Oncharani Φλώρινας / Lerin.

Η παρουσίαση αφορούσε την β΄ αναθεωρημένη έκδοση του Βιβλίου – Αλφαβητάριου της μακεδονικής γλώσσας που εκτύπωσε η ελληνική κυβέρνηση το 1925 και αποτελεί τη συνέχεια ανάλογων εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν τον περασμένο Νοέμβριο σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη / Solun.

Η δεύτερη αναθεωρημένη έκδοση εκτός από την φωτοτυπική ανατύπωση από αντίγραφο του πρωτότυπου της έκδοσης του 1925, το σύγχρονο Αλφαβητάριο της μακεδονικής γλώσσας και τα σχόλια των συντελεστών της α΄ έκδοσης περιλαμβάνει ένα σημαντικό ντοκουμέντο όσον αφορά την μακεδονική γλώσσα στην Ελλάδα.

Το ιστορικό ντοκουμέντο που αποτελεί την ερευνητική εργασία του Δημήτρη Λιθοξόου αφορά το απογραφικό δελτίο της απογραφής του 1920 στη χώρα μας, με στοιχεία που αφορούν τη μητρική γλώσσα των κατοίκων της Βόρειας Ελλάδος, όπου μεταξύ άλλων γίνεται αναφορά σε μακεδονική γλώσσα ως ξεχωριστής από τη βουλγαρική και τη σερβική, τις συνθήκες κάτω από τις οποίες πραγματοποιήθηκε η απογραφή (με προτροπή της Κοινωνίας των Εθνών) καθώς και τους λόγους για τους οποίους τα αποτελέσματά της δεν δημοσιεύθηκαν ποτέ στη χώρα μας.

Το Ουράνιο Τόξο πραγματοποίησε στη Μελίτη / Oncharani τη παρουσίαση, επιλέγοντας συμβολικά το χωριό στο οποίο πρωτοακούστηκε μετά τον Πόλεμο μαζικά και δημόσια τραγούδι στη μακεδονική γλώσσα στα τέλη της δεκαετίας του 1980. Την ημέρα αυτή 20 Ιουλίου (ημέρα του

προφήτη Ηλία - Ilinden κατά το Γρηγοριανό θρησκευτικό εορτολόγιο) πραγματοποιείται εδώ και πολλά χρόνια η μαζικότερη εκδήλωση έκφρασης της μακεδονικής ταυτότητας στο χώρο της Βόρειας Ελλάδος.

Τη δεκαετία του '90 η ελληνική πολιτεία προσπάθησε με διάφορα μέτρα ψυχολογικής κυρίως βίας και άλλους τρόπους να αποτρέψει και να περιορίσει τη συμμετοχή των πολιτών στην εκδήλωση, χωρίς να τα καταφέρει, πράγμα που αποδείχθηκε και φέτος όπου η εκδήλωση συνέπεσε χρονικά (τυχαία άραγε;) με τις πολιτιστικές εκδηλώσεις των «Πρεσπειών» στη Φλώρινα / Lerin.

Την ίδια ημέρα και ώρα που μερικές εκατοντάδες κόσμου παρακολούθησαν τη συναυλία της Χαρούλας Αλεξίου στις Πρέσπες, χιλιάδες κόσμου κυρίως νέοι επέλεξαν τη Μελίτη / Oncharani και το «Πανηγύρι» της για να χορέψουν αλλά κυρίως για να ακούσουν και να τραγουδήσουν μακεδονικούς χορούς και τραγούδια.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το ABECEDAR με Κυριλλικά

Φλώρινα / Λέριν 24/07/07

Ένα σημαντικό ιστορικό ντοκουμέντο σε σχέση με τη μακεδονική γλώσσα ήρθε στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας – Ουράνιο Τόξο. Είναι η έκδοση του ABECEDAR – Αναγνωστικού με κυριλλική γραφή, το οποίο η ελληνική κυβέρνηση τύπωσε το 1925-26 με σκοπό να το διανέμει στα σχολεία της Βόρειας Ελλάδος ώστε να αρχίσει η εκμάθηση της μακεδονικής γλώσσας για τα παιδιά της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε ότι το ABECEDAR – Αναγνωστικό τυπώθηκε με λατινικούς χαρακτήρες και το ιστορικό αυτής της έκδοσης μπορεί να το διαβάσει αναλυτικά ο αναγνώστης στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας – Ουράνιο Τόξο στην διεύθυνση: <http://www.florina.org/html/abecedar/main.html>

Η έκδοση με την κυριλλική γραφή όπως δίνεται και στο εξώφυλλο πραγματοποιήθηκε ένα χρόνο αργότερα (1926) σε σχέση με την έκδοση με τη λατινική γραφή (1925).

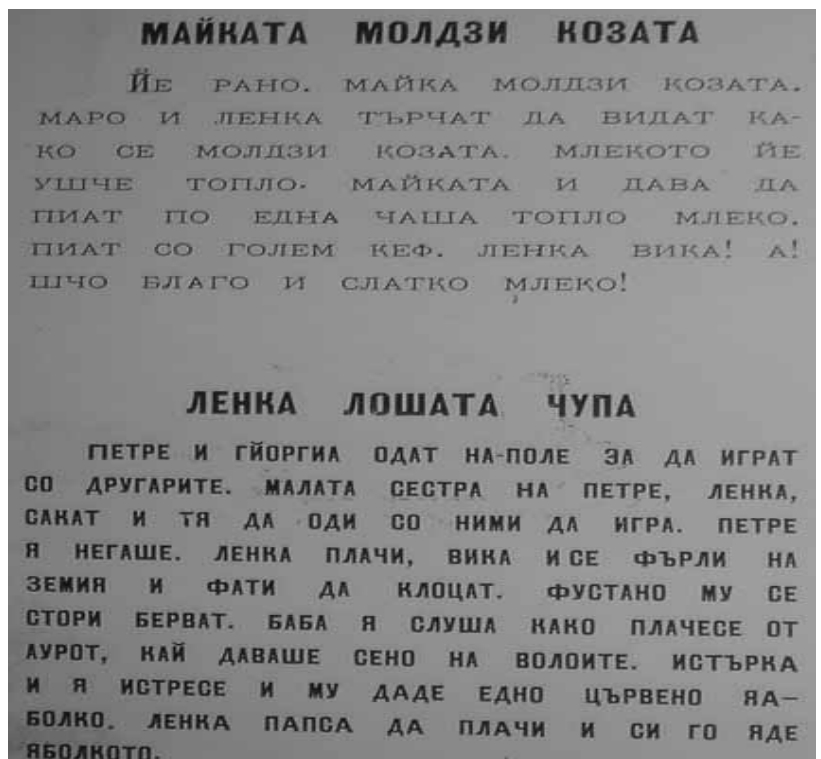
Τα κείμενα στο βιβλίο με τα κυριλλικά είναι ακριβώς τα ίδια όπως εκείνα στη λατινική έκδοση του βιβλίου. Το «κυριλλικό» ABECEDAR όπως φαίνεται στο εξώφυλλο τυπώθηκε στη Θεσσαλονίκη / Solun ενώ το «λατινικό» στην Αθήνα. Περισσότερες πληροφορίες για το ιστορικό της έκδοσης δεν υπάρχουν ενώ το βιβλίο αυτό καθαυτό αποτελεί σημαντικό ιστορικό ντοκουμέντο για την ιστορία της μακεδονικής γλώσσας στην Ελλάδα.

Η έκδοση έφτασε στα χέρια της Ε.Ε.Σ

– Ουράνιο Τόξο χάρη στην ερευνητική εργασία των μελών του ΑΣΚΙ* τους οποίους ευχαριστούμε θερμά.

Αντίγραφο του «κυριλλικού» ABECEDAR παρουσιάστηκε για πρώτη φορά δημόσια στην πρόσφατη παρουσίαση της β' αναθεωρημένης έκδοσης του ABECEDAR που πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιουλίου στη Μελίτη / Oncharani Φλώρινας.

Το Γραφείο Τύπου.

Ανακοίνωση

Φλώρινα / Lerin 31.07.2007

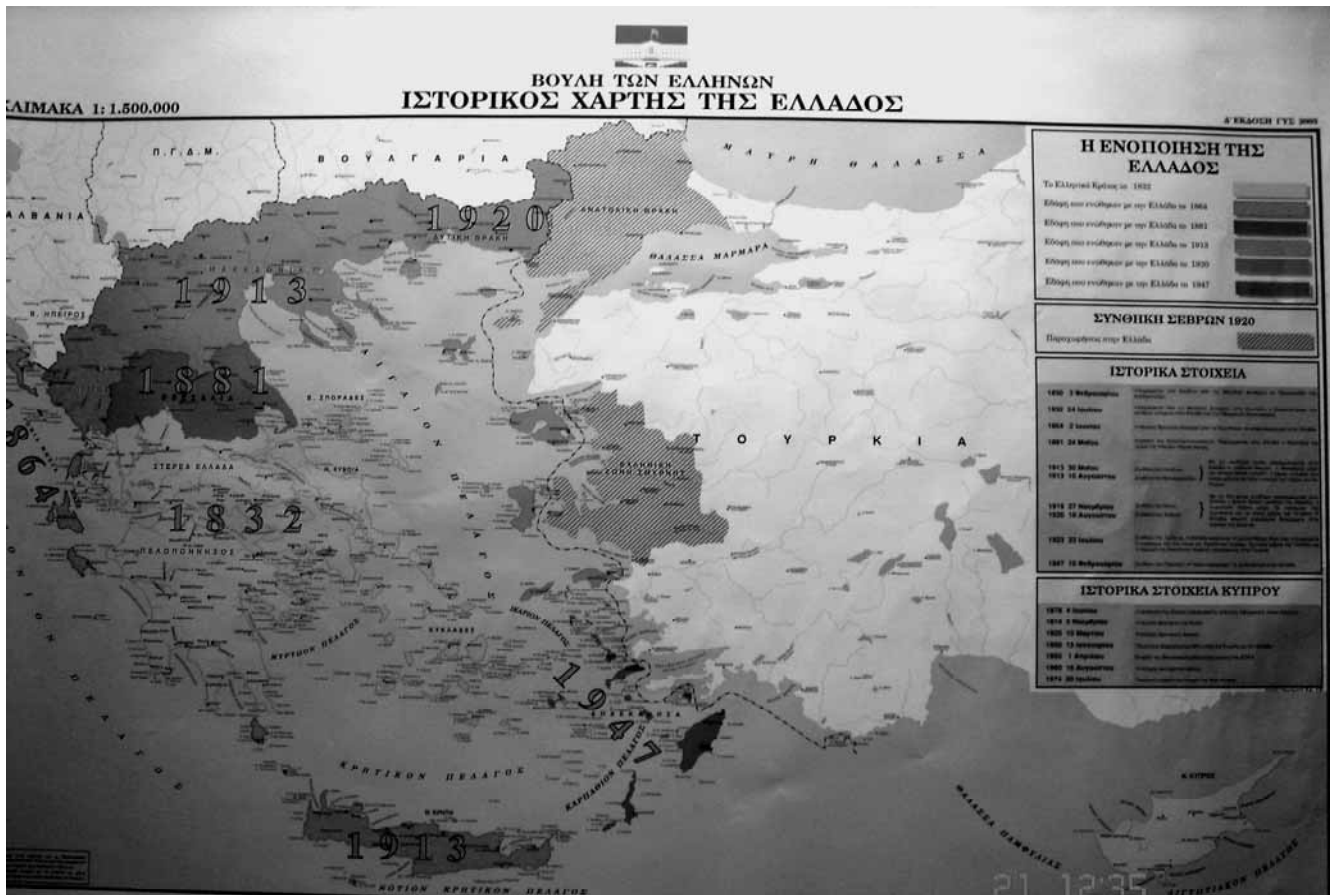
Στις 24 Ιουλίου 2007 ο Γενικός Πρόξενος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στη Θεσσαλονίκη, πραγματοποίησε εθιμοτυπική επίσκεψη στην πόλη της Φλώρινας/ Lerin όπου είχε σειρά συναντήσεων με τους τοπικούς φορείς.

Επίσης, συναντήθηκε με αντιπροσωπεία της Ε.Ε.Σ. – Ουράνιο Τόσο και είχε την ευκαιρία να συζητήσει ζητήματα που αφορούν κυρίως την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής σε σχέση με τις δυνατότητες που προσφέρονται για διασυννοριακή συνεργασία, ζητήματα της τρέχουσας πολιτικής επικαιρότητας, και ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το Γραφείο Τύπου.

ΠΕΡΙ ΑΛΥΤΡΩΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ...ΚΑΙ ΠΩΣ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΝΘΑΡΡΥΝΕΙ ΑΛΥΤΡΩΤΙΚΕΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ...

Φλώρινα – Λέριν, 04/07/07

Επίσημη έκδοση της Βουλής των Ελλήνων υπό την αιγίδα της ΓΥΣ (Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού).
Χάρτης:

Η ΕΝΟΠΙΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το Ελληνικό Κράτος το 1832

Εδάφη που ενώθηκαν με την Ελλάδα το 1864

Εδάφη που ενώθηκαν με την Ελλάδα το 1881

Εδάφη που ενώθηκαν με την Ελλάδα το 1913

Εδάφη που ενώθηκαν με την Ελλάδα το 1920

Εδάφη που ενώθηκαν με την Ελλάδα το 1947

ΣΥΝΘΗΚΗ ΣΕΒΡΩΝ 1920

Παραχωρήσεις στην Ελλάδα

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1830 3 Φεβρουαρίου	Υπογράφεται στο Λονδίνο από τις Μεγάλες Δυνάμεις το Πρωτόκολλο της Ανεξαρτησίας.
1832 24 Ιουλίου	Υπογράφεται από τις Μεγάλες Δυνάμεις στην Κωνσταντή ο Διακανονισμός των συνόρων ανάμεσα στην Ελλάδα και την Οθωμανική Αυτοκρατορία.
1864 2 Ιουνίου	Η Μεγάλη Βρετανία αποχωρεί από τα Ιόνια Νησιά, τα οποία παραχωρεί στην Ελλάδα.
1881 24 Μαΐου	Επίθεση της Κωνσταντινουπόλεως. Παραχωρείται στην Ελλάδα η Θεσσαλία και τμήμα της Ηπείρου (Νομός Άρτας).
1913 30 Μαΐου	Συνθήκη του Αμστέρντ.
1913 10 Αυγούστου	Συνθήκη του Βουκουρεστίου.
1919 27 Νοεμβρίου	Συνθήκη του Νεβύ.
1920 10 Αυγούστου	Συνθήκη των Σεβρών.
1923 23 Ιουλίου	Επίθεση της Αιτίας. Η Ελλάδα ανακτά τη Δυτική Μακεδονία, και αποχωρείται η κυβέρνηση της από την Ανατολική Αγγλία. Τα υπόλοιπα και Τενέδες και η περιοχή της Ανατολικής Θράκης παραχωρούνται στην Τουρκία.
1947 10 Φεβρουαρίου	Συνθήκη των Παρισίων. Η Ιταλία παραχωρεί τα Δωδεκάνησα στην Ελλάδα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

1878 4 Ιουνίου	Η Διοίκηση της Κύπρου παραχωρείται από τους Οθωμανούς στην Αγγλία.
1914 5 Νοεμβρίου	Η Αγγλία προσηλώνει τον Κόσμο.
1925 10 Μαρτίου	Η Κύπρος Βρετανική Αποικία.
1960 15 Ιανουαρίου	Πανεπιστήμιο 99% υπέρ της ένωσης με την Ελλάδα.
1985 1 Απριλίου	Έναρξη του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα της ΕΡΚΑ.
1990 16 Αυγούστου	Η Κύπρος και Ελλάδα κερδίζουν.

το ενιαίο και αδιάσπαστο του ελληνικού χώρου στον οποίο συμπεριλαμβάνονται η παραπάνω περιοχές. Βέβαια οι εθνικιστές και κρυπτο-εθνικιστές στη χώρα μας θα πουν ότι η παραπάνω απεικόνιση δεν συνιστά αλυτρωτική προπαγάνδα αλλά είναι απεικόνιση της πραγματικής κατάστασης μετά τη Συνθήκη των Σεβρών. Το ίδιο φυσικά θα μπορούσε να ισχυριστεί και οποιοσδήποτε Μακεδόνας εθνικιστής κάνοντας αναφορά στη Συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1913 όταν ο χώρος της Μακεδονίας μοιράστηκε ανάμεσα σε Ελλάδα, Σερβία Βουλγαρία, ότι δηλαδή ο γνωστός χάρτης διαίρεσης της Μακεδονίας δεν είναι αλυτρωτική προπαγάνδα αλλά απεικονίζεται η πραγματική κατάσταση στο χώρο και το χρόνο. Σε τι διαφέρει δηλαδή ο τίτλος «ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» από έναν ανάλογο τίτλο «ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ»? Η ακόμη ένας τίτλος όπως «Η ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ» από τον τίτλο «Η ΕΝΟΠΙΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»;

Υπόμνημα:

Χάρτης (από τη μακεδονική έκδοση της wikipedia)

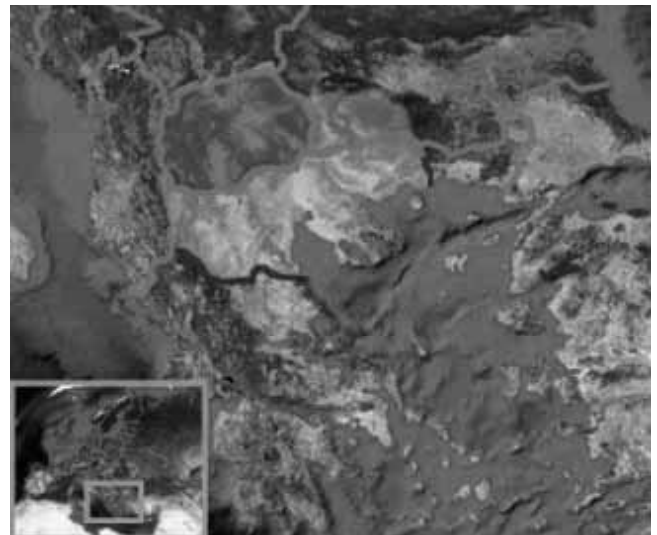
Τα τελευταία χρόνια και όχι μόνον συνεχώς ακόμη δηλώσεις Ελλήνων αξιωματούχων, βουλευτών, κυβερνητικών παραγόντων, υπουργών, πρωθυπουργών, δημοσιογράφων κλπ. περί αλυτρωτικής προπαγάνδας των «Σκοπίων» σε βάρος της χώρας μας.

Φυσικά κανένας από τους επιχειρηματολογούντες περί «αλυτρωτισμού» των «Σκοπίων» δεν έχει μπει στον κόπο να εξετάσει τη συμπεριφορά της χώρας μας σε ζητήματα αλυτρωτισμού.

Η Βουλή των Ελλήνων λοιπόν εξέδωσε το 2000 χάρτη με τον τίτλο «Ιστορικός χάρτης της Ελλάδος» όπου μέρος της τουρκικής επικράτειας εμφανίζονται ως τμήμα του ενιαίου «ιστορικά» ελληνικού χώρου. Συγκεκριμένα εμφανίζονται η περιοχή της Σμύρνης της ανατολικής Θράκης, της Ίμβρου και Τενέδου ως ελληνικές περιοχές.

Ο τίτλος του Χάρτη είναι «ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» και του υπομνήματος «Η ΕΝΟΠΙΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» όπου με χρώμα μοβ υπάρχουν τα «εδάφη που «ενώθηκαν» με την Ελλάδα το 1920» και παρακάτω γίνεται αναφορά στη Συνθήκη των Σεβρών, Συνθήκη που εν μέρει «ικανοποιούσε» τις απαιτήσεις της «Μεγάλης Ιδέας».

Η αναφορά του χάρτη σε «ενοποίηση» θέλει να δείξει

Βαρδάρσκα, **Erejska** и Пиринска Македонија
Μακεδονία του Αιγαίου, του Πιρίν και του Βαρδάρη

Επίσης στον χάρτη εκτός από την “Ελληνική ζώνη Σμύρνης”, ανατολικής Θράκης, Ίμβρου και Τενέδου η περιοχή της Νότιας Αλβανίας ονομάζεται “Βόρεια Ήπειρος” με χρήση ελληνικών τοπωνυμίων και παράλειψη των Αλβανικών.

Γιατί λοιπόν ενοχλούνται κάποιοι στη χώρα μας όταν γίνεται αναφορά σε Τσαμουριά για τη περιοχή της Θεσπρωτίας όπου ζούσαν οι Τσαμηδες ή σε "Μακεδονία του Αιγαίου";

Ακόμη, αφού ο Χάρτης γράφει στο τίτλο του για την "Ενοποίηση της Ελλάδος" τι δουλειά έχει να βρίσκεται η Κύπρος σε αυτόν? Γιατί στο Υπόμνημα αναφέρεται το "Δημοψήφισμα των Ελληνοκυπρίων το 1950 (96% μάλιστα) για Ένωση με την Ελλάδα ως "Παγκύπριο Δημοψήφισμα", χωρίς να λέγεται τίποτα για τους Τουρκοκύπριους, δίνοντας την εντύπωση ότι το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού ήθελε την "Ένωση" με την Ελλάδα? Αφήνεται ή όχι η εντύπωση ότι η Κύπρος αποτελεί αν όχι μέρος της "Ενοποίησης της Ελλάδος" όπως λέει το Υπόμνημα, τουλάχιστον δεύτερο ελληνικό κράτος? Έχουν ή όχι δίκιο οι Τουρκοκύπριοι να διαμαρτύρονται για επεκτατισμό και αλυτρωτισμό των Ελλήνων με τη σφραγίδα μάλιστα της ελληνικής Βουλής?

Το εκπληκτικό με τον συγκεκριμένο Χάρτη της Βουλής των Ελλήνων είναι ότι «κοσμί» πολλές δημόσιες Υπηρεσίες, αστυνομικά τμήματα, ακόμη και Πρεσβείες της Ελλάδος στο εξωτερικό προπαγανδίζοντας ουσιαστικά σήμερα την ιδέα της «Μεγάλης Ιδέας» των αρχών του περασμένου αιώνα, αλλά και την "ελληνικότητα" τόσο της Κύπρου όσο και (πιο διακριτικά είναι αλήθεια) της Νότιας Αλβανίας. Η χρήση δε μόνο ελληνικών τοπωνυμίων για δύο πόλεις της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, Bitola και Strumica ως Μοναστήριον και Στώμνιτσα, κοντά στα σύνορα με την Ελλάδα, δεν συνιστούν το ίδιο αλυτρωτικές βλέψεις σε βάρος των γειτόνων?

Όταν ένας τέτοιος Χάρτης εκδίδεται με πρωτοβουλία της Βουλής των Ελλήνων υπό την αιγίδα της ΓΥΣ (Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού), επανεκδίδεται συνεχώς και κυκλοφορεί με τον πλέον επίσημο τρόπο, ως έκδοση του ανώτατου Κοινοβουλευτικού οργάνου στη χώρα μας, τότε πως να πείσει η ελληνική διπλωματία πως έχει ειλικρινή διάθεση στα επιχειρήματα περί αλυτρωτισμού των γειτόνων τα οποία "δεν συνεισφέρουν στη σταθερότητα στη περιοχή"?

Σε γενικότερο επίπεδο σε ότι αφορά το Μακεδονικό παρατηρούμε ότι το τελευταίο διάστημα η ελληνική διπλωματία "εγκατέλειψε", σε πρώτο επίπεδο, τις αναφορές σε "αρχαία πολιτιστική κληρονομιά", "σφετερισμό της ιστορίας" κλπ. επιχειρήματα φαιδρά, τα οποία μόνον θυμηδία προκαλούσαν και προκαλούν σε πολιτικούς κύκλους του εξωτερικού, κάνοντας στροφή σε επιχειρηματολογία περί "αλυτρωτισμού των γειτόνων". Τα πρώτα τα άφησε σε Καρατζαφέρηδες και Εκκλησία για εσωτερική κατανάλωση...

Δυστυχώς όμως η διπλωματία μας τείνει για δεύτερη φορά να πείσει θύμα των Κωφών, Μέρτζων, Σαμαρο-Παπαθεμελήδων και λοιπών οι οποίοι με τη βοήθεια "στρατευμένων" πανεπιστημιακών, εστιάζει πλέον σε ζητήματα αλυ-

τρωτισμού, λησμονώντας ότι η χώρα μας έχει "λερωμένη τη φωλιά της" και σε αυτό το επίπεδο. Οι γνωστοί κύκλοι αλλά και οι Έλληνες διπλωμάτες αναφέρονται όλο και συχνότερα στα βιβλία ιστορίας της γείτονος παρουσιάζοντας μάλιστα και ανάλογες μελέτες, διγλωσσες (ελληνο-αγγλικές) εκδόσεις, χάρτες της "Μεγάλης Μακεδονίας" οι οποίοι "εμπεριέχονται" σε αυτές, χωρίς να μπουν στο κόπο να εξετάσουν πόσους "Χάρτες της Μεγάλης Ελλάδας", και πόσο αλυτρωτισμό συναντά κανείς στα ελληνικά σχολικά εγχειρίδια της Ιστορίας και όχι μόνον.

Έτσι η ελληνική διπλωματία κινδυνεύει να "πατήσει πεπονόφλουδα", να ξαναγίνει περιέγελος στα διεθνή fora και να ξαναβάλει αυτογκόλ όπως τη δεκαετία του '90, ή στη καλύτερη περίπτωση να "εισπράττει" απαντήσεις όπως αυτή που εισέπραξε πρόσφατα η επικεφαλής του ελληνικού Γραφείου Σύνδεσης στα Σκόπια κ. Ντόρα Γροσομανίδου από την Αμερικανίδα πρέσβη στην γειτονική χώρα J. Milonovich, όταν έθεσε το ζήτημα των "σχολικών εγχειριδίων", των "Χαρτών" και του "αλυτρωτισμού των γειτόνων". Η απάντηση που εισέπραξε μεγαλοπρεπέστατα όταν έθεσε πρόσφατα το ζήτημα σε κοινή επίσκεψη στο Μακεδονικό Μουσείο Ιστορίας στα Σκόπια ήταν η εξής: «Τα σχολικά εγχειρίδια με τις συγκεκριμένες αναφορές διαμελισμού εδαφών από την ενιαία Μακεδονία για τα οποία διαμαρτυρήσθε», είπε, «κυκλοφορούν μεν στο εμπόριο, όμως απ' ό,τι ξέρω δεν διδάσκονται στα σχολεία». Και πρόσθεσε: «Θα ήταν διατεθειμένη η κυβέρνησή σας να συγκροτήσει με την κυβέρνηση της ΠΓΔΜ μια μεικτή επιτροπή στην οποία θα ανέθετε την συγγραφή σχολικών εγχειριδίων της νεότερης βαλκανικής ιστορίας;» (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία 1.07.2007 άρθρο Τάκη Μίχα).

Όσο δεν γίνεται ιδεολογική μεταρρύθμιση στη χώρα μας σε ότι αφορά τον λεγόμενο ελληνικό εθνικό μύθο περί περιούσιου έθνους, αρχαίας ένδοξης καταγωγής, ελληνορθόδοξης παράδοσης, διαχρονικής συνέχειας του ελληνισμού, εθνικών δικαίων και συνωμοσιολογικής αντίληψης όσον αφορά τον ρόλο των "ξένων", τόσο η ελληνική κοινωνία θα παραμένει εγκεφαλικά φιμωμένη και η ελληνική πολιτική θα γεννάει και θα γίνεται θύμα ταυτόχρονα των Κωφο-Μερτζο-Σαμαρο-Παπαθεμελήδων εισπράττοντας διπλωματικές σφαλιάρες και "ταπεινωτικές εθνικές ήττες" στα λεγόμενα "εθνικά θέματα".

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ-ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ
ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΙΖΑΣ ΚΑΙ Η ΚΟΡΟΪΔΙΑ ΤΩΝ ΦΛΩΡΙΝΙΩΤΩΝ...

(Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην ημερήσια εφημερίδα «Βήμα Φλώρινας» στα τέλη του Ιούνη).

Μετά από 15 χρόνια που η γειτονική μας χώρα έγινε ανεξάρτητο κράτος ακόμη ...περιμένει ο εμπορικός κόσμος της Φλώρινας να βρεθεί λύση στο ζήτημα της βίζας και να «ανοίξουν» τα σύνορα.

Η επίσημη δικαιολογία που ακούν οι εκπρόσωποι του εμπορικού κόσμου της πόλης (Εμπορικό-Βιομηχανικό Επιμελητήριο) στις συζητήσεις με τους κυβερνώντες (πρώην και νυν) ιδίως τα τελευταία χρόνια είναι ότι η χώρα μας δεσμεύεται από τη Συνθήκη Σένγκεν και αυτός είναι ο λόγος που δεν δίνεται λύση στο ζήτημα. Για να χρυσώσουν το χάπι τα προηγούμενα χρόνια οι κυβερνώντες υποσχέθηκαν ότι δήθεν με το Γραφείο Σύνδεσης στα Μπίτολα-Μοναστήρι θα δίνονταν λύση. Όμως για τους γνωρίζοντες... για «άλλους λόγους» άνοιξε το Γραφείο και όχι για να δώσει λύση στο ζήτημα της βίζας αλλά αυτό είναι άλλο ζήτημα.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη λοιπόν, ο πολίτης χώρας εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρειάζεται απαραίτητα βίζα τύπου Σένγκεν, για να ταξιδέψει στις χώρες της Ε.Ε. που έχουν υπογράψει την παραπάνω Συνθήκη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα. Αν λόγου χάρη ένας πολίτης της γείτονος πάρει βίζα Σένγκεν από τη πρεσβεία της Γερμανίας στα Σκόπια, μπορεί με την ίδια βίζα να ταξιδέψει στην Ιταλία, τη Γαλλία, την Ουγγαρία κλπ. δηλαδή σε όλες τις χώρες που έχουν υπογράψει την Συνθήκη και θα έπρεπε κανονικά να μπορεί να ταξιδέψει και στην Ελλάδα.

Αυτό όμως δεν ισχύει για τους πολίτες της γειτονικής μας χώρας. Αυτό που δεν λένε οι κυβερνώντες στους Φλωρινιώτες είναι ότι όταν π.χ. ο κάτοικος της Μπίτολα – Μοναστήρι πάρει βίζα από τη πρεσβεία της Γερμανίας στα Σκόπια δεν μπορεί με αυτή τη βίζα να ταξιδέψει στην Ελλάδα, ενώ μπορεί να ταξιδέψει σε όλες τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες που έχουν υπογράψει τη Συνθήκη.

Αν ο ίδιος πολίτης πάρει βίζα «Σένγκεν» από το Γραφείο Σύνδεσης της Ελλάδος στα Μπίτολα, μόνο στην Ελλάδα μπορεί να ταξιδέψει και πουθενά αλλού στην Ευρώπη.

Η βίζα για όλες τις άλλες χώρες δίνεται στο διαβατήριο ενώ για τη χώρα μας σε λευκό χαρτί τύπου Α4 με τη δικαιολογία ότι η Ελλάδα δεν αναγνωρίζει τα διαβατήρια της γείτονος, στα οποία αναγράφεται η ονομασία Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Ακριβώς εδώ βρίσκεται το κλειδί στην υπόθεση της βίζας. Με απλά λόγια η βίζα «Σένγκεν», για την Ελλάδα είναι «Σένγκεν μαϊμού». Ουσιαστικά δεν είναι βίζα Σένγκεν αλλά απλή βίζα εισόδου που επίτηδες ονομάζεται βίζα «Σένγκεν» ώστε να δικαιολογούνται οι πολιτικοί της χώρας μας στον εμπορικό κόσμο της πόλης όλα αυτά τα χρόνια για την μη φιλελευθεροποίηση του καθεστώτος εισόδου των γειτόνων όταν τίθεται το ζήτημα.

Η διαδικασία έκδοσης της βίζας «Σένγκεν-μαϊμού» είναι χρονοβόρα και κοστίζει περίπου 60 ευρώ για τους κατοίκους της γειτονικής μας χώρας. Πως λοιπόν να έρθουν οι γείτονες και να αφήσουν τα χρήματα τους στη πόλη μας μέσα από μία τέτοια διαδικασία που τους κοστίζει σε χρόνο, χρήμα και ταλαιπωρία? Πόσοι από εμάς θα ταξίδευαν στα Μπίτολα αν έπρεπε να υποστούμε ανάλογη ταλαιπωρία? Εδώ στη πρόσφατη αλλαγή διαβατηρίων, με αυτά νέου τύπου, αγανακτήσαμε όλοι μας για τη χρονοβόρα διαδικασία και τα χρήματα που έπρεπε να πληρώσουμε. Φανταστείτε ότι παρόμοια ταλαιπωρία υφίστανται οι γείτονες κάθε φορά που θέλουν να ταξιδέψουν στην Ελλάδα όλα αυτά τα χρόνια.

Αφού λοιπόν η θεώρηση εισόδου ουσιαστικά δεν είναι βίζα Σένγκεν, η ενδεδειγμένη για τα οικονομικά συμφέροντα των Φλωρινιωτών λύση θα μπορούσε να είναι η εξής:

Να δίνεται απλή θεώρηση εισόδου-βίζα στα σύνορα, δωρεάν, σε ανάλογο «χαρτονάκι» σαν αυτό που εμείς συμπληρώνουμε όταν επισκεπτόμαστε τους γείτονες. Με αυτήν την άδεια εισόδου να δίνεται η δυνατότητα στους γείτονες για ολοήμερη παραμονή στη χώρα μας μόνο όμως στα όρια του νομού, ώστε να μην επωφελοούνται Κοζάνη ή Πτολεμαΐδα από το μέτρο. Φυσικά χωρίς κανονική βίζα σε οποιονδήποτε έλεγχο εκτός νομού θα προβλέπονται κυρώσεις, οπότε σπάνια κάποιος ταξιδιώτης θα τολμούσε να ταξιδέψει εκτός ορίων του νομού. Αυτές οι τεχνικές λεπτομέρειες εύκολα λύνονται αν αναλογιστεί κανείς τα αστυνομικά μπλόκα που ήδη υπάρχουν στο νομό σε όλους σχεδόν τους δρόμους σε καθημερινή βάση θυμίζοντας «μπάρες» του παρελθόντος...

Συμπερασματικά, η δικαιολογία περί Σένγκεν και ενιαίας πολιτικής της Ε.Ε. όσον αφορά τις θεωρήσεις εισόδου στη χώρα μας και όποιες άλλες δικαιολογίες, είναι ένα ωραίο παραμυθάκι των κυβερνώντων, αφού ουσιαστικά η

Ελλάδα εφαρμόζει ειδικό καθεστώς εισόδου για τους γείτονες και μπορεί να το διαμορφώσει όπως θέλει. Άλλωστε με τη λύση που προτείνεται παραπάνω ούτε η χώρα μας ούτε καμία ευρωπαϊκή χώρα κινδυνεύει από «κύματα λαθρομεταναστών».

Η Δυτική πλευρά της Δημοκρατίας της Μακεδονίας (Μπίτολα, Πρίλεπ, Ρέσεν, Οχρίδα, Κίτσεβο κλπ.) έχει πληθυσμό περίπου 300.000. Μοναδική είσοδος στη χώρα μας στη Δυτική πλευρά είναι η Φλώρινα. Εύκολα μπορεί να φανταστεί κάποιος τα χρήματα που τόσα χρόνια χάνει ο νομός

αφού με το σταγονόμετρο δίνονται βίξες αλλά και το όφελος για τη πόλη μας και το νομό ευρύτερα αν φιλελευθεροποιηθεί το καθεστώς εισόδου για τους γείτονες.

Καιρός δεν είναι η κοροϊδία να σταματήσει και να δραστηριοποιηθούν δυναμικά οι φορείς του νομού;

Παύλος Χρ. Βοσκόπουλος
Μέλος της Πολιτικής Γραμματείας του Ουράνιου Τόξου

Το παράδειγμα των Ουαλών για τους Μακεδόνες

Οι Ουαλοί είναι απόγονοι των Κελτών, λαός που κατοικούσε την Μεγάλη Βρετανία και κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους, το 1ο μ. Χ. αιώνα. Η κατάκτηση από τους Ρωμαίους των Βρετόνων και των Κελτών δεν έφερε όμως και την ολοκληρωτική καταστροφή τους. Κρατήσανε τη γλώσσα τους και των πολιτισμό τους κατά την εποχή της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και ακόμα όταν οι Άγγλο-Σάξονες και αργότερα οι Νορμανδοί εισβάλλανε στην Αγγλία, εκείνοι απλώς υποχώρησαν στις πιο απόμακρες ορεινές περιοχές της Σκωτίας και της Ουαλίας, και επέζησαν.

Τον 20ο αιώνα η Ουαλία είχε περίπου τρία εκατομμύρια πληθυσμό, η πλειοψηφία του οποίου μιλούσε μόνο την αγγλική γλώσσα, λόγο της επικράτησης της Αγγλικής γλώσσας, πολιτισμού και κοινωνίας. Μόνο περίπου μισό εκατομμύριο άνθρωποι που ζούσαν σε απομακρυσμένα μικρά χωριά, μιλούσαν τα Ουαλικά. Εκείνη την εποχή η γλώσσα είχε καταντήσει να είναι ένα ιδίωμα που χρησιμοποιούσαν μόνο εντός της οικίας, δεν διδασκόταν στα σχολεία και δεν είχε αξία στην δημόσια ζωή του τόπου.

Παρόλα αυτά, το 1997 το Ηνωμένο Βασίλειο, που δεν ένιωθε πλέον απειλούμενο από την τοπική αυτονομία, δεν σταμάτησε τον λαό της Ουαλίας να διεξάγει δημοψήφισμα για αυτό που ονομάστηκε μετεξέλιξη (devolution) του Βασιλείου. Ο Ουαλικός λαός είχε την ευκαιρία να ψηφίσει για το αν επιθυμούσε να δημιουργηθεί Τοπικό Συμβούλιο και μια αυτόνομη Ουαλική Περιφέρεια εντός του Ηνωμένου Βασιλείου, μετά από εκατοντάδες χρόνια αφομοίωσης και αντιμετώπισης τους από το Κράτος, ως δεύτερης κατηγορίας πολίτες.

Η ψηφοφορία των σχεδόν ενός εκατομμυρίου Ουαλών, ήταν οριακή. Περίπου οι μισοί ήταν υπέρ και οι άλλοι μισοί κατά της μετεξέλιξης (devolution) και πέρασε μόλις με

μερικές δεκάδες χιλιάδες ψήφων. Οι σχεδόν αποκλειστικά Αγγλόφωνοι κάτοικοι των μεγάλων πόλεων νοτιοδυτικά και των τουριστικών άγγλο-κρατούμενων θέρετρων των νοτίων παράλιων ήταν οι βασικοί αρνητές του «devolution» ενώ οι αγροτικές ορεινές περιοχές στα κεντρικά και βόρεια της Ουαλίας ψήφισαν με μεγάλη διαφορά υπέρ του «devolution», και πέρασε.

Ως αποτέλεσμα αυτού, σήμερα όλα τα παιδιά στην Ουαλία μαθαίνουν την Ουαλική γλώσσα στο σχολείο. Όλες οι πινακίδες και η σημάνσεις στους δρόμους είναι γραμμένα στα Αγγλικά και τα Ουαλικά. Υπάρχουν εφημερίδες, περιοδικά και βιβλία τυπωμένα στα Ουαλικά και ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές στην Ουαλική γλώσσα. Το Τοπικό Συμβούλιο λειτουργεί με τρόπο ώστε να προστατεύει και να προωθεί την Ουαλική γλώσσα και πολιτισμό που όδευαν προς εξαφάνιση.

Πιο είναι το μάθημα για τους Μακεδόνες, εδώ; Όσο στην Βόρεια Ελλάδα θα υπάρχουν Μακεδονικές κοινότητες όπου μέσα σε αυτές έστω ένα μικρό μέρος του πληθυσμού τους διατηρεί την τοπική του γλώσσα και πολιτισμό, θα υπάρχει πάντα η δυνατότητα μιας πολιτικής και πολιτιστικής αναβίωσης. Και οι Ουαλοί είχαν καταντήσει να είναι μια μικρή περιθωριακή μειονότητα στον τόπο τους: μόνο ένας στους έξι κατοίκους μπορούσε ακόμα να μιλάει την γλώσσα. Ειδικά στις μεγάλες πόλεις υπήρχαν εκατοντάδες χιλιάδες κάτοικοι που είχαν χάσει τελείως τις επαφές με τα παλιά έθιμα. Αυτό συνέβη εξ' αιτίας της Αγγλικής μετανάστευσης στις μεγάλες πόλεις και στα παραθεριστικά κέντρα όπως επίσης και στους μικτούς γάμους με Άγγλους και στο γεγονός ότι δεν ενθαρρύνθηκε η χρήση των Ουαλικών στην δημόσια ζωή, στις επαγγελματικές σχέσεις, στην μόρφωση και στον πολιτισμό.

Το να είσαι Ουαλός δεν ήταν πηγή υπερηφάνειας παρά σημάδι μιας αγροτικής καταγωγής (χωριάτικης) και δεύτερης κατηγορίας πολίτη. Το μόνο γνωστό Ουαλικό νανούρισμα, το δημοφιλές «Η μαμά Χήνα», μεταφρασμένο σε Αγγλικά στιχάκια με ομοιοκαταληξία, λέει περίπου τα εξής:

«Ο Ταφφυ ήταν Ουαλος / Ο Ταφφυ ήταν κλέφτης / Ο Ταφφυ ήρθε σπίτι μου και έκλεψε ένα μπουτί κρέας / Πήγα στο σπίτι του Ταφφυ / Ο Ταφφυ ήταν στο κρεβάτι / Έτσι πήρα ένα μεγάλο κόκαλο και χτύπησα τον Ταφφυ στο κεφάλι.»

Δεν είναι πολύ κολακευτικό αυτό το ποιηματάκι, για τον Ουαλικό λαό αλλά είναι πολύ ενδεικτικό για την συμπεριφορά των Άγγλων απέναντι του, για πολλούς αιώνες

Τώρα όμως γύρισε ο τροχός. Αυτοί που φαντάστηκαν ότι η επικράτηση της ελληνικής στην Μακεδονία θα ήταν παντοτινή, ας αναλογιστούν την απίθανη περίπτωση της αναβίωσης της Ουαλικής γλώσσας, πολιτισμού και κοινωνίας στο τέλος του 20ο αιώνα και αρχές του 21ο . Μόνον ένας στους έξι μιλούσε Ουαλικά, ακόμα. Πάνω από ένα εκατομμύριο Ουαλοί είχαν αφομοιωθεί από την Αγγλική κοινωνία και πολιτισμό. Αλλά, όταν τους δόθηκε η ευκαι-

ρία να επιλέξουν, η πλειοψηφία προτίμησε να εκδηλώσει την Ουαλική ταυτότητα της. Με περίπου ένα εκατομμύριο παιδιά που μαθαίνουν σήμερα στο σχολείο την γηγενή Ουαλική γλώσσα τους, η αναβίωση του πολιτισμού τους και της κοινωνίας τους είναι εξασφαλισμένη. Θα μπορούσε να συμβεί και στην ελληνική Μακεδονία.

Μια άλλη αξιόλογη πτυχή του ζητήματος είναι αυτό που είπε ένας νεαρός Ουαλός ο οποίος ανέφερε ότι, αντίθετα με τους Άγγλους, των οποίων η γλώσσα δέχτηκε τόσες πολλές αλλαγές που ο σύγχρονος Άγγλος δυσκολεύετε πολύ να καταλάβει τα πριν 1.000 χρόνων Παλαιά Αγγλικά , οι Ουαλοί που η γλώσσα τους διατηρήθηκε ως ομιλούμενη εντός των οικιών για πολλές εκατοντάδες χρόνια, μπορούν να διαβάσουν και να καταλάβουν κείμενα γραμμένα 1.500 χρόνια πριν, χωρίς μεγάλες δυσκολίες. Υπάρχουν ενδείξεις ότι στη Μακεδονία οι αγροτικοί πληθυσμοί εκεί, λόγω της απομόνωσης τους, έχουν διατηρήσει πολύ παλιές ομιλίες.

VODENKA

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ (Επιστολή αναγνώστη προς την ημερήσια εφημερίδα Φλώρινας «Πολίτης» - Ιούλιος 2007.

Προκαλούν ανεπίτρεπτα, τελευταίως, κάποιοι με άρθρα στον τοπικό Τύπο που επιτίθενται κατά όσων Μακεδόνων συμπολιτών μας μιλούν την μητρική τους γλώσσα[που δεν την έμαθαν στα Σκόπια ή την Βουλγαρία εκτός αν θεωρείται Σλαβική η περιοχή μας]αλλά κι εκπροσώπων νόμιμων ελληνικών κομμάτων του "Ουράνιου Τόξου", της ΟΑΚΚΕ κι εκλεγμένων βουλευτών που υπερασπίζονται τις δημοκρατικές αρχές τους....

Δεν εκπλήσσει ότι το τελευταίο λιβελογράφημα προέρχεται από επιλεγμένο δάσκαλο-επιθεωρητή πιθανώς την εποχή των συλλαλητηρίων και του εμπάργκο-που προπαγάνδιζε την τότε ορισθείσα "ορθή πολιτική" στους συνάδελφους τους και τ' ανήλικα παιδιά μας !

Βέβαια με όποιον δάσκαλο καθίσεις τέτοια γράμματα θα μάθεις αλλά όσοι συνέβαλλαν στα εθνικιστικά συλλαλητήρια ας μην διαμαρτύρονται τώρα ότι μας αποστρέφονται οι άλλοτε "φίλοι και σύμμαχοι " που παρ' όλα αυτά επιδοτούν, ακόμα, πλουσιοπάροχα την Ελλάδα!

Σήμερα, μακριά από φανατισμούς, κανείς δεν δικαιολογείται να θίγει δημόσια κόμματα και κοινοβουλευτικούς άν-

δρες καλλιεργώντας διχόνοια στους πολίτες ή να προσβάλει γειτονικά κράτη παραποιώντας την επίσημη ονομασία, χωρίς να ενοχλείται η δικαιοσύνη!

Η συνήθης επιλεκτική χρήση πρόχειρων Ιστορικών στοιχείων και βιωμάτων με αποσιωπήσεις π.χ. του ρόλου των Ρουμανοβλάχων και Μπαφραλήδων στην Κατοχή

ώστε να δημιουργούν ενοχές αποκλειστικά στον εντόπιο πληθυσμό, είναι εκ του πονηρού. Μυθοποιώντας την διαμορφωθείσα εθνικοθηρησκευτική και γλωσσική ομοιογένεια του εθνικού μας κράτους κάπιοι θεωρούν ως "εφιάλη" κι "επυλίδα" κάθε άλλον που διαφωνεί με την μονομερή άποψη τους! Ταυτόχρονα αρνούνται πεισματικά το ίδιο δικαίωμα της αναζήτησης χαμένων πατρίδων και μειονότητων στους, κατά τα λοιπά, "άρπαγες γείτονες" μας [παρότι έχουν καταγράψει τις μειονότητες τους] κραδαίνοντας "οδυνηρές εκπλήξεις" στους αμφισβητές.

Είναι χαρακτηριστικό της θολής Ελληνοχριστιανικής άποψης ότι δεν διαχωρίζει την εθνική υπόσταση από τον θρησκευτικό χαρακτήρα παρότι αποτελούν ανεξάρτητες συνειδησιακές επιλογές του καθενός μας (άρα όχι φυλετικά ταμπού του γένους) κι οπωσδήποτε δεν συμπίπτουν πάντα με την υποχρεωτική κρατική ταυτότητα του πολίτη!

Καθώς ο ουσιαστικός διαχωρισμός μεταξύ κράτους κι εκκλησίας δεν πέρασε ακόμα στο Σύνταγμα μας παρά τις παρεμβάσεις της αριστεράς στη τελευταία πέμπτη αναθεώρηση του, παραμένουμε σήμερα το τελευταίο θεοκρατικό προπύργιο της περιοχής! Άλλωστε ούτε η Σύμβαση πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προάσπιση των

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που αποτελεί την δημοκρατική βάση κάθε Μέλους, παρότι ψηφίστηκε από την Ελλάδα πριν από λίγα χρόνια, δεν επικυρώθηκε ακόμα από την Ελληνική Βουλή. Τέλος η Ευρωπαϊκή Χάρτα των ολιγότερο ομιλούμενων γλωσσών παραμένει εκτός της νομολογίας μας!

Έτσι το κράτος μας ουδέποτε υποχρεώθηκε μεταπολεμικά να καταγράψει πάλι όσες θρησκευτικές, γλωσσικές ή εθνικές μειονότητες υπάρχουν, οχυρωμένο νομικά πίσω από επωφελείς παλαιότερες διεθνείς συνθήκες που όμως καλύπτουν ελάχιστα τις απαιτήσεις του σύγχρονου Διεθνούς Δικαίου και των επιβλεπόντων Οργανισμών.

Δυστυχώς περιοριζόμαστε μίζερα σε αδιέξοδες βαλκανικές διεκδικήσεις, αποφεύγοντας να ολοκληρώσουμε έστω τις Ευρωπαϊκές υποχρεώσεις μας οπότε εισπράτουμε όλο και συχνότερα σαν εθνικές "ήπτες" την άρνηση εφαρμογής των σύγχρονων Παγκόσμιων Δημοκρατικών Αξιών στην χώρα μας.

LERINEC

ΟΙ ΚΟΛΩΤΟΥΜΠΕΣ ΤΟΥ «Κ»ΚΕ

ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ ΔΣΕ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Πηγή: <http://clubs.pathfinder.gr/elas/491654>

"Πρώτος και κύριος σκοπός της Προσωρινής Κυβέρνησης είναι να κινητοποιήσει όλες τις δυνάμεις του λαού για τη γρήγορη απελευθέρωση της χώρας από τους ξένους ιμπεριαλιστές και από τους ντόπιους γραικύλους, για την κατοχύρωση της εθνικής κυριαρχίας, για την υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας από κάθε ξένη ιμπεριαλιστική επιβουλή και για τη νίκη της Δημοκρατίας. Η διακυβέρνηση των ελεύθερων περιοχών πάνω σε λαϊκοδημοκρατικές βάσεις και η παραπέρα ανάπτυξη των θεσμών των λαϊκών συμβουλίων και της λαϊκής δικαιοσύνης, που αποτελούν την πρώτη βάση για τη δημοκρατική αναδημιουργία, θα είναι ένα από τα κύρια καθήκοντά μας. Το ίδιο η εθνικοποίηση των ξένων εταιριών, των μεγάλων τραπεζών και της βαριάς βιομηχανίας. Η εφαρμογή της αγροτικής μεταρρύθ-

μισης, η αντιμετώπιση των επισιτιστικών αναγκών του λαού. Η αναδιοργάνωση της εθνικής οικονομίας και του κρατικού μηχανισμού πάνω σε λαϊκές δημοκρατικές βάσεις. Η σταθεροποίηση της συμφιλίωσης και ενότητας του λαού πάνω στη βάση της εξασφάλισης της εθνικής ανεξαρτησίας και του σεβασμού των δημοκρατικών του δικαιωμάτων. Η αναγνώριση πλήρους ισοτιμίας στις εθνικές μειονότητες και του δικαιώματος της ελεύθερης εθνικής τους ανάπτυξης. Η δημιουργία γερού λαϊκού στρατού, στόλου και αεροπορίας, μιας ισχυρής Ελλάδας, ικανής να υπερασπίσει την εθνική της κυριαρχία, ανεξαρτησία και ακεραιότητα από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική επιβουλή, σε στενή αδελφική συνεργασία με όλους τους δημοκρατικούς λαούς της Ευρώπης".

(Το ΚΚΕ, Επίσημα Κείμενα, τόμος 6ος, σελ. 455 - 457).

«Απόσπασμα από τη συνέντευξη Τύπου της Αλ. Παπαρήγα στη ΔΕΘ»

Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ - Δευτέρα, 10 Σεπτεμβρίου 2007.

Εμείς παραμένουμε βέβαια στη θέση, ότι όποιο όνομα πάρει αυτή η χώρα, βεβαίως να γίνουν διαπραγματεύσεις και να επιδιώξουμε όσο γίνεται το όνομα να μην περικλείει κινδύνους, αλλά όποιο και αν είναι το όνομα, πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι ο όρος Μακεδονία, Μακεδονικός ή δεν ξέρω ως σύνθετος, έχει καθαρά γεωγραφική αξία, δεν μπορεί να δεχτούμε ότι υπάρχει εθνική μειονότητα Μακεδονική, ούτε μπορεί να δεχτούμε έγερση μειονοτικού ζητήματος στην Ελλάδα.

διαβάστε περισσότερα εδώ:

<http://www.naftemporiki.gr/news/static/07/09/10/1410043.htm>

Μαγική εικόνα

Άρθρο του Διονύση Γουσέτη

Αυγή - 27/07/2007

Η φωτογραφία που βλέπετε είναι... δυο. Δηλαδή είναι μια που έχει κλωνοποιηθεί. Τη βρήκα δημοσιευμένη δυο φορές με δυο διαφορετικές λεζάντες. Την πρώτη φορά τη βρήκα στο βιβλίο του δημοσιογράφου Μακάριου Δρουσιώτη «1974 Το άγνωστο παρασκήνιο της τουρκικής εισβολής». Είχε τη λεζάντα: «*Θηριωδίες της ΕΟΚΑ Β΄. Ανακάλυψη ομαδικού τάφου Τουρκοκυπρίων στο χωριό Καλαντάρι από τα τουρκικά στρατεύματα*». Σε πρώτο πλάνο φαίνεται θρηγών Τουρκοκύπριος. Μου έκανε τόση εντύπωση που κράτησα το απόκομμα στο αρχείο μου.

Ξαναείδα εμβρόντητος την ίδια φωτογραφία στην έγκυρη «Καθημερινή» της περασμένης Κυριακής 22/7/2007, αυτή τη φορά με την εξής λεζάντα: «*Ελληνοκύπριος θρηνεί τους απανθρακωμένους από τις βόμβες ναπάλμ συγγενείς του*». Τώρα, ο άνδρας που θρηνεί

είναι Ελληνοκύπριος και τα θύματα δεν είναι της ΕΟΚΑ Β΄, αλλά των Τούρκων εισβολέων και μάλιστα σκοτωμένα από βόμβες Ναπάλμ.

Παρατηρώντας τη φωτογραφία βλέπει κανείς ανθρώπους με στρατιωτικές στολές, στρατιωτικά αυτοκίνητα, φτυάρια σκαψίματος. Άνθρωποι με μαντίλια σκεπάζουν τη μύτη τους από τη βρώμα της σήψης, που σημαίνει ότι οι νεκροί είναι πολυκαιρινοί και όχι πρόσφατα θύματα βομβαρδισμών. Δε χωράει αμφιβολία ότι η λεζάντα της έγκυρης «Καθημερινής» είναι ψευδής. Αξίζει να σημειωθεί ότι πρόκειται για λεζάντα σε άρθρο όχι τυχαίου, αλλά ανθρώπου που σ' αυτόν στηρίζαμε εκείνη την εποχή την ασφάλειά μας: του πτέραρχου ε.α. Περικλή Οικονόμου, επίτιμου αρχηγού Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας.

Η ανακάλυψη του ομαδικού τάφου στο χωριό Σανταλάρι από τα τουρκικά στρατεύματα

Θηριωδίες της ΕΟΚΑ Β

ΕΝΩ ο Αττίλας καταλάμβανε το ένα μετά το άλλο τα χωριά της Κύπρου, εξτρεμιστικά στοιχεία της ΕΟΚΑ Β επιδόθηκαν σε ανόρθους με θύματα άμαχοι Τουρκοκύπριοι. Στις 14 Δε-

Η σύγκριση των δυο φωτογραφιών -που είναι μια- δείχνει τα εξής:

1. Πόσο αναξιόπιστα είναι τα ελληνικά ΜΜΕ, πόση ανασφάλεια (οφείλει να) νιώθει ο Έλληνας αναγνώστης τους και πόσο υποχρεώνεται να ανατρέχει σε ξένα ΜΜΕ αν θέλει να είναι όντως ενημερωμένος. Το σχόλιο δεν περιλαμβάνει αναγκαστικά όλα τα ελληνικά ΜΜΕ, αλλά βέβαια δεν περιορίζεται στην «Καθημερινή». Ας θυμηθούμε π.χ. την ποιότητα των ανταποκρίσεων της εποχής των ΝΑΤΟϊκών βομβαρδισμών στο Κόσοβο. Στην Ελλάδα πρέπει να κρατάς και μια πισινή σε ό,τι πληροφορείσαι. Είναι η χώρα των πισινών, που έλεγε και ο ήρωας της κωμωδίας του Ψαθά.

2. Πόσο υπονομεύουν το κύρος τους οι ελληνικές έγκυρες εφημερίδες, όταν δημοσιεύουν φωτογραφίες χωρίς να αναφέρουν την πηγή τους.

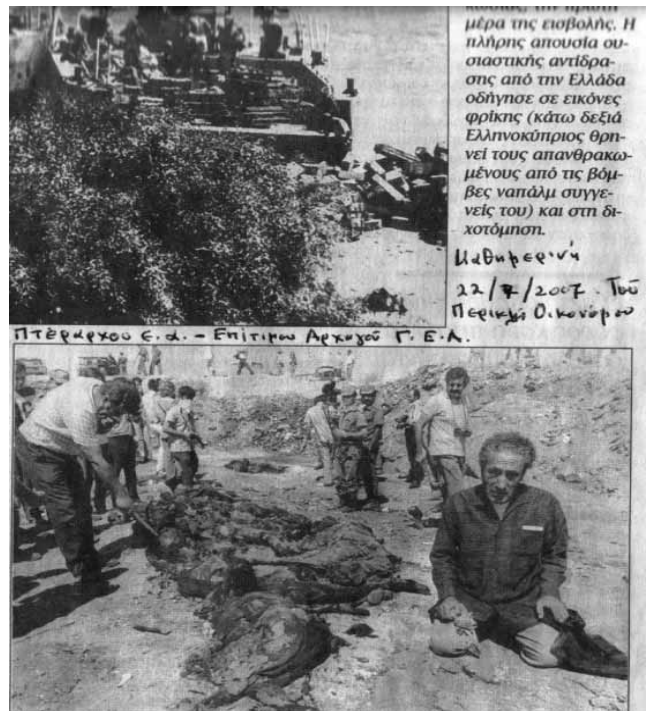
3. Πόσο ο εθνικιστικός φανατισμός φτάνει ακόμα και να αλλοιώνει γεγονότα και ντοκουμέντα για να τροφοδοτεί με μίσος το κοινό του.

4. Πόσο ανασφαλείς και ανήσυχοι πρέπει να είμαστε εμείς οι Έλληνες πολίτες, όταν άνθρωποι σαν τον κ. Περικλή Οικονόμου (που ανέχτηκε ή δεν έλεγξε τη φωτογραφία που κόσμησε το άρθρο του, αν δεν την υπέβαλε κιάλας) έχουν την εξουσία να προκαλέσουν αιματοχυσία δικών μας παιδιών και παιδιών των Τούρκων.

5. Πόσο φυλετικά όμοιοι είμαστε με τους Τούρκους, ώστε το ίδιο άτομο να μπορεί να λανσάρεται είτε σαν Ελληνοκύπριος είτε σαν Τουρκοκύπριος και να είναι εντελώς πειστικό και τις δυο φορές. Ίσως αυτή να είναι η προσφορά της «Καθημερινής» -ουδέν κακόν αμιγές καλού- στον αγώνα ενάντια στους ρατσιστές που προσπαθούν να μας πείσουν για την εθνική και φυλετική μας καθαρότητα και ανωτερότητα.

Και μη χειρότερα.

e-mail: diongous@central.ntua.gr

μέρα της εισβολής. Η πλήρης απουσία ουσιαστικής αντίδρασης από την Ελλάδα οδήγησε σε εικόνες φρίκης (κάτω δεξιά Ελληνοκύπριος θηριώνει τους απανθρακωμένους από τις βόμβες ναπάλι συγγενείς του) και στη διχοτόμηση.
Καθημερινή
22/7/2007. Τού Περικλή Οικονόμου

Πτέρμαχος Σ. Α. - Επίτιμος Αρχηγός Γ. Ε. Α.